

Betænkning

over

I. forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter og

II. forslag til lov om afgift af benzin.

(Afgivet af udvalget den 9. december 1970).

Udvalget har holdt 5 møder og har herunder stillet en række spørgsmål til finansministeren til skriftlig besvarelse, ligesom der er modtaget en række deputationer og skriftlige henvendelser. Det herved fremkomne materiale er omtalt under de enkelte lovforslag.

Ad I. forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter.

Vedrørende lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) (§ 1).

Udvalget har fået ministerens kommentarer til et forslag om at ændre merværdiafgiftsloven således, at der i parentes efter henholdsvis „indgående afgift“ og „udgående afgift“ blev tilføjet: (købsafgift) respektiv (salgsafgift). (Bilag 1).

Et mindretal (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1-6, hvorved omsætningsafgiften for værelseudlejning på hoteller o. lign. ophæves.

Vedrørende vin-, øl- og spiritusbeskatningen (§§ 3-7).

Anvendelsen af afgiftsfri spiritus og vin til fremstilling af levedsmidler.

Efter lovforslagets § 3 (ændringer i lov om afgift af vin og øl og om afgift på omsætningen af stærke drikke i restaurations-

virksomheder o. lign.), nr. 9, og § 5 (ændringer i lov om afgift af spiritus), nr. 7, foreslås det, at de hidtidige regler om afgiftsfritagelse for vin og spiritus til fremstilling af bl. a. levedsmidler begrænses til tilfælde, hvor forholdene taler derfor og kontrolmæssige hensyn ikke i særlig grad taler imod, at bevilling til afgiftsfritagelse meddeles. Udvalget har modtaget henvendelser vedrørende dette problem fra: Foreningen af Konserverfabrikanter i Danmark (bilag 2), Håndværksrådet (bilag 4 og 7) samt Den Danske Bagerstands Fællesorganisation (bilag 6). De to sidstnævnte organisationer har endvidere haft foretræde for udvalget. Finansministerens kommentarer findes på bilag 3 og 5.

Udvalget har fået besvaret to skriftlige spørgsmål vedrørende dette emne. De er optrykt i bilag 8. I det første spørgsmål har udvalget spurgt, om de kontrolmæssige problemer på området bageri- og konditorivirksomhed kan løses ved, at der gives afgiftsfritagelse for visse vine eller spirituosa. Ministeren har i svaret oplyst, at bageri- og konditorivirksomheders forbrug af afgiftsfri spiritus og vin til fremstilling af kager, fromager, desserter m. v. overvejende koncentrerer sig om sådanne spirituosa og vine, som almindeligvis anses for attraktive forbrugsvarer såsom cognac, likør, rom, sherry m. v. Ministeren mener herefter ikke, at en begrænsning af afgiftsfritagelsen for bageri-

og konditorvirksomhed til kun at omfatte visse vine eller spirituosa vil være egnet til løsning af de kontrolmæssige problemer.

Efter at udvalget har modtaget henvendelser fra bl. a. Håndværksrådet (bilag 4 og 7), har udvalget i det andet spørgsmål til ministeren, der er optrykt i bilag 8, bedt ministeren oplyse, om de fra brancheside stillede forslag om en skærpet kontrol i forbindelse med andre foranstaltninger (bøder og bevillingsinddragelse) vil kunne begrænse mulighederne for misbrug så meget, at det skønnes forsvarligt at opretholde den hidtidige bevillingspraksis indtil videre. Det er herved forudsat, at spørgsmålet om afgiftsfritagelsens fortsatte beståen kan tages op til bedømmelse på grundlag af de til sin tid indvundne erfaringer. Den skærpede kontrol skulle i givet fald bygge på, at der hvert kvartal skulle indsendes redegørelse over forbrug og beholdning af afgiftsfritaget spiritus og vin, og at redegørelsen skulle kræves attesteret af statsautoriserede eller registrerede revisorer. Ministeren har hertil svaret, at det på forhånd kan anses for tvivlsomt, om de foreslåede kontrolforanstaltninger m. v. vil være tilstrækkeligt effektive til at hindre misbrug. Ministeren er imidlertid indstillet på at overveje, om og i hvilket omfang den nævnte skærpelse vil gøre det muligt at opretholde bestående bevillingspraksis.

Vedrørende loven om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m. (§ 8).

Ved ændringsforslag nr. 8, stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget, ophæves den hidtil bestående adgang til at opnå afgiftsfritagelse for kakaopulver, der leveres til hospitaler o. lign. eller mod lægeattest til syge og rekonvalescenter. De afgiftsfri leverancer af denne art har udgjort knap 20.000 kg kakao årligt til et chokoladefabrigtsbeløb på knap 120.000 kr. Ophævelse af bestemmelsen om afgiftsfrihed vil betyde en administrativ forenkling for de afgiftspligtige virksomheder og for toldvæsenet.

Afgiftslempelse for chokolademælkepulver m. v.

Spørgsmålet blev rejst under folketingets behandling af forslaget til den nugældende chokoladefabrigtslov af 18. december 1968. I

den af folketingsudvalget den 6. december 1968 afgivne betænkning over dette lovforslag er herom anført følgende:

„Udvalget har diskuteret det forhold, at der af chokolademælk kun svares chokoladefabrigtsafgift af det anvendte kakaopulver, medens chokolademælkepulver er beskattet af hele produktet. Ministeren har oplyst (jfr. svar på spørgsmål 7), at det har været drøftet med chokoladebranchen, om det var muligt at beskatte chokolademælkepulver alene af indholdet af kakaopulver, og at der var enighed om, at det ikke indtil nu har været teknisk muligt at gennemføre en sådan ordning bl. a. på grund af vanskelighederne ved importen af disse varer. Udvalget har taget dette til efterretning, idet man går ud fra, at der fortsat vil blive arbejdet med sagen, og at der, når spørgsmålet afgiftsteknisk kan løses, vil blive fremsat lovforslag til løsning af dette problem.“

Udvalget har herom modtaget et notat fra finansministeren (bilag 9). Der er endvidere modtaget en fællesskrivelse fra Brancheforeningen for danske Sukkervarer-, Marzipan- og Chokoladefabrikker og Landsforeningen af Chokolade- og Sukkervarerfabrikant-er af 1930 (bilag 10) samt en skrivelse fra A/S Lidano (bilag 12). De to organisationer og firmaet A/S Lidano har endvidere haft foretræde for udvalget. Hvis chokoladefabrigtsloven ændres således, at chokolademælkepulver holdes uden for afgiftspligten efter lovens § 1, kommer afgiften, for så vidt angår pulver, der er fremstillet her i landet, alene til at hvile på den til varen medgående kakao. Beskatningen af den anvendte kakao vil da ske ved, at den pågældende fremstillingsvirksomhed indkøber kakaopulver i beskattet stand. For indførte pulvere af denne art må der i forbindelse med indførslen kræves chokoladefabrigtsafgift af varens indhold af kakao. Dette må ske på grundlag af en erklæring fra den udenlandske fabrikant om kakaoinholdet. Herved opstår imidlertid det spørgsmål, om det er muligt ved en teknisk undersøgelse af den pågældende vare at efterprøve rigtigheden af fabrikantens erklæring. Dette spørgsmål har været genstand for en del undersøgelser og diskussion, som det fremgår af det optrykte materiale (bilag 9-12). Udvalget er imidlertid enig i den opfattelse, der er udtrykt i det fra finansministeriet modtagne

notat (bilag 9), hvori det siges, at det naturligvis er en ulempe, at man ikke kan bestemme en vares indhold nøjagtigt ved analyse, men at der på den anden side næppe er grund til at antage, at fabrikanterklæringer på det her omhandlede område vil være behæftet med større usikkerhed end på andre områder, hvor man kender til dækningsafgifter. Det har været mere afgørende for udvalget, at det kan være vanskeligt at trække en rimelig grænse, hvis man skal fritage visse varer med kakaoindhold for afgifter. Man vil kunne risikere, at der ved indførelsen af en sådan regel vil opstå en lang række afgrænsningsproblemer. Udvalget er efter en lang række diskussioner kommet til det resultat, at det vil være teknisk muligt og forsvarligt at gennemføre en afgiftslempelse for pulvere til fremstilling af kakaodrikke og visse andre pulvere, når afgiftsfritagelsen begrænses til alene at omfatte *mælkpulver* med indhold af kakao. Herved opnås en afgiftsmæssig ligestilling med chokolademælk i flydende form. Udvalget har derfor anmodet finansministeren om at stille ændringsforslag nr. 7 og 10, hvorved den her omtalte afgiftslempelse gennemføres.

Vedrørende lov om forskellige forbrugsafgifter (§ 9).

Finansministeren har stillet det i fremsættelsestalen bebudede ændringsforslag (nr. 11), hvorved afgiften af neonrør og tilsvarende lysrør foreslås nedsat fra 12 kr. pr. m til 4 kr. pr. m. Med afgiftsnedsættelsen tilsigtes en reduktion af afgiftsbelastningen for neonrør for derved at stille fremstillingen af neonrør bedre i konkurrencen med lysstofrør, der som lyskilde ved skiltning har tilsvarende anvendelsesområde, men som er væsentligt billigere. Den foreslåede afgiftsnedsættelse vil medføre en mindreindtægt for statskassen på ca. 200.000 kr. Ændringsforslaget er tiltrådt af udvalget.

Vedrørende lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger (§ 11).

Finansministeren har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 12, der ligeledes var bebudet i fremsættelsestalen. Ændringsforslaget tilsigter, at der i overensstemmelse med branchens ønsker foretages en begræns-

ning af det efter loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger afgiftspligtige vareområde, således at en række løsdele, f. eks. gramfonmotorer og pick-uper m. v. samt kabinetter og møbler til afgiftspligtige varer, fritages for afgift. Provenumæssigt er ophævelsen af afgiften af løsdele m. v. af ringe betydning.

Ved ændringsforslag nr. 13 bestemmes det, at de ved ændringsforslag nr. 12 gennemførte begrænsninger af det afgiftspligtige vareområde får virkning fra lovens ikrafttræden, sådan at afgiften af løsdele m. v. bortfalder fra dette tidspunkt. Begge ændringsforslag er tiltrådt af udvalget.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller herefter forslaget til *vedtagelse* med de af finansministeren foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag nr. 1-6 og de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Ad II: forslag til lov om afgift af benzin.

Ved forslaget ophæves den gældende afgiftslovs § 5, stk. 3. 3. pkt., der indeholder en bemyndigelse for finansministeren til at yde refusion af benzinafgifter til sammenslutninger af ejere af motordrevne lystfartøjer. Udvalget har modtaget en skriftlig henvendelse fra 5 motorbåds- og sejlunioner (bilag 13). Finansministerens kommentarer til denne henvendelse findes på bilag 14. Et af de fem motorbåds- og sejlunioner oprettet fordelingsudvalg vedrørende benzinrefusionsordningen har haft foretræde for udvalget.

Udvalget har om dette spørgsmål stillet en række spørgsmål til finansministeren. Spørgsmålene er besvaret dels af finansministeren, dels af ministeren for offentlige arbejder. Spørgsmål og svar er optrykt i bilag 15. Udvalget har bemærket sig, at der i årene 1949-50—1954-55 blev stillet et beløb af 150.000 kr. til rådighed for ministeren for offentlig arbejder af vejfondsmidlerne til ydelse af tilskud til anlæg og vedligeholdelse

af bådehavne og andre anlæg af betydning for ejere af motorbåde. Denne tilskudsordning bortfaldt, da finansministeren i benzinafgiftslovens § 5 fik bemyndigelse til af benzinafgifterne at stille et årligt beløb til rådighed for motorbådsunionerne til fordeling til de enkelte klubber (siden 1966-67 er der udbetalt 700.000 kr. årligt).

Under hensyn til, at der således i et langt åremål af staten er stillet midler til rådighed for motorbådsclubberne, og til, at lystsejlsd tjener såvel et rekreativt som et sportsligt formål, har udvalget spurgt finansministeren, om denne kunne anvise andre muligheder for, at de pågældende kunne blive tilgodeset af offentlige midler. Ministeren har hertil svaret (bilag 15, spørgsmål 7), at de pågældende sammenslutninger af ejere af lystfartøjer eventuelt vil kunne henvises til at søge tilskud af tipsmidlerne (f. eks. til klubhuse). Ministeren har hertil tilføjet, at det ikke er nogen betingelse, at de pågældende er medlem af Dansk Idræts-Forbund.

Udvalget forudsætter, at refusion efter de hidtidige regler opretholdes for finansåret 1970-71, selv om opgørelse og udbetaling heraf først kan ske efter lovens ikrafttræden den 1. april 1971.

Udvalget har endvidere modtaget en henvendelse fra A/S Aage Vedel-Nielsen (bilag 16) vedrørende afgiftsfrihed for ekstraktionsbenzin. Repræsentanter for firmaet har ligeledes haft foretræde for udvalget. Udvalget skal i denne anledning bemærke, at man er enig med finansministeren i, at en afgifts-fritagelse på dette område ikke bør imødekommes, jfr. finansministerens kommentarer til den skriftlige henvendelse (bilag 17).

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse uændret.

Ændringsforslag til

I. forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter.

Til § 1.

Af et mindretal (Egon Jensen, Lis Groes, Grünbaum, Ove Hansen, Per Hækkerup, Hans Lund og Aksel Larsen):

1) Nr. 1. affattes således:

„1. § 2, stk. 2, punkt j, udgår. Punkt k-n bliver herefter punkt j-m.“

2) Nr. 2 affattes således:

„2. § 2, stk. 2, punkt k, der bliver punkt j, affattes således:

„j. Servering i restaurationer, cafeterier, konditorier, kaffebarer, hoteller, gæstgiverier, moteller o. lign. samt servering i virksomheder, der udlejer værelser for kortere tidsrum end 6 nætter.“

3) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

„0. I § 3, stk. 6, ændres „punkt n“ til: „punkt m“.“

4) I den under nr. 3 foreslåede § 3, stk. 7, udgår ordene „udlejning af værelser og“.

5) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:

„0. I § 7, stk. 2, punkt g, ændres „punkt k“ til: „punkt j“.“

6) Efter nr. 6 indsættes som nyt nummer:

„0. I § 16, stk. 3, udgår punkt f“.

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 8.

7) Foran nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„0. § 1, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes: „Stk. 2. Fritaget for afgift efter denne lov er:

1. Varer, hvis udlevering i medfør af § 34 i lov om apotekervæsenet, jfr. lovbe-kendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962, er forbeholdt apotekerne.

2. Færdige drikkevarer fremstillet på basis af kakao.

3. Mælkepulvere med indhold af kakao, der udelukkende falholdes som bestemt til fremstilling af kakaodrikke.

Stk. 3. For de i stk. 2, nr. 3, omhandlede varer er fritagelsen betinget af, at indholdet af kakao udgør mindre end 50 pct. af varens vægt, og at vedkommende fabrikant, importør eller grossist på tydelig måde deklarerer kakaoinholdet i de for varerne udfærdigede fakturaer, prislister o. lign. samt på varernes detailemballage.“

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.“

8) Nr. 1 affattes således:

„1. § 8, stk. 1, nr. 6 og nr. 9, ophæves.

Nr. 7, 8 og 10 bliver herefter nr. 6, 7 og 8.“

9) Nr. 2 affattes således:

„2. § 8, stk. 1, nr. 10, der bliver nr. 8, affattes således:

„8. Varer, der fritages for afgift efter § 9, stk. 2 og 3.“

10) I nr. 15 indsættes efter „toldtariffens pos.“: „18.06.“

Til § 9.

11) Foran nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„0. § 3, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Af neonrør og tilsvarende lysrør svares en afgift til statskassen på 4 kr. pr. m.“

Til § 11.

12) Foran nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„0. § 1 affattes således:

„§ 1. Der svares en omsætningsafgift til statskassen af:

Radiogrammofoner og andre radiomodtagere, fjernsynsmodtagere, grammmofoner, pladespillere og højttalere.“

Ny paragraf.

13) Efter § 11 indsættes:

„§ 0.

Bestemmelserne i § 51, stk. 2 og 3, i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger finder ikke anvendelse for den efter § 11, nr. 0, skete ophævelse af afgiften af løsele til afgiftspligtige varer samt af kabinetter og møbler til afgiftspligtige varer.“

Bemærkninger.

Til nr. 1-6.

Ved ændringsforslaget ophæves omsætningsafgiften for værelseudlejning på hoteller o. lign., idet betaling for sådanne værelser principielt må sidestilles med husleje, som er fritaget for moms. Dette er for så vidt anerkendt, som pensionaters og lignende virksomheders værelseudlejning ikke er momsbelagt.

Til nr. 7.

Ændringsforslaget tilsigter at fritage mælkepulvere med et indhold af kakao på mindre end 50 pct., som anvendes til fremstilling

af kakaodrikke, fra afgiftspligten. Samtidig præciseres det, at færdig kakaomælk er fritaget for afgift. Den til fremstillingen af de nævnte varer anvendte kakao skal afgiftsberigtiges.

Til nr. 8.

Ved ændringsforslaget ophæves den hidtil bestående adgang til at opnå afgiftsfritagelse for kakaopulver, der leveres til hospitaler o. lign. eller mod lægeattest til syge og rekonvalescenter. De afgiftsfri leverancer af denne art har udgjort knap 20.000 kg kakao årligt til et chokoladeafgiftsbeløb på knap 120.000 kr. Ophævelse af bestemmelsen om afgiftsfrihed vil betyde en administrativ forenkling for de afgiftspligtige virksomheder og for toldvæsenet.

Til nr. 9.

Ændringsforslaget er en konsekvens af det under nr. 8 stillede ændringsforslag.

Til nr. 10.

Ændringsforslaget tilsigter, at der i forbindelse med indførelse af mælkepulver af den under nr. 7 omhandlede art opkræves afgift af varens indhold af kakao. Der søges herved tilvejebragt ligestilling i afgiftsmæssig henseende mellem indførte varer af denne art og tilsvarende danske varer.

Til nr. 11.

Ved ændringsforslaget foreslås afgiften af neonrør og tilsvarende lysrør nedsat fra 12 kr. pr. m til 4 kr. pr. m. Med afgiftsnedsættelsen tilsigtes en reduktion af afgiftsbelastningen for neonrør for derved at stille fremstillingen af neonrør bedre i konkurrencen med lysstofrør, der som lyskilde ved skiltning har tilsvarende anvendelsesområde, men som er væsentligt billigere. Der henvises til side 99 i den beretning, som er afgivet af det af finansministeren nedsatte udvalg til gennemgang og vurdering af forbrugsafgiftslovgivningen. Det bemærkes, at den foreslåede ændring af afgiften for neonrør har været drøftet med branchen.

Den foreslåede afgiftsnedsættelse vil medføre en mindreindtægt for statskassen på ca. 200.000 kr. årlig.

Til nr. 12.

Ændringsforslaget tilsigter, at der i overensstemmelse med branchens ønsker fore-

tages en begrænsning af det efter loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger afgiftspligtige vareområde, således at en række løsele, f. eks. gramofonmotorer og pickuper m. v. samt kabinetter og møbler til afgiftspligtige varer, fritages for afgift.

Provenumæssigt er ophævelsen af afgiften af løsele m. v. af ringe betydning.

Til nr. 13.

Det foreslås, at bestemmelserne i § 51, stk. 2 og 3, i loven om forbrugsbegrænsende

foranstaltninger, hvorefter nedsættelse eller bortfald af afgiften skal ske trinvis over en periode, ikke bringes i anvendelse for den foreslåede ophævelse af afgiften af løsele m. v. Afgiften af disse varer vil herefter bortfalde ved lovens ikrafttræden.

For løsele m. v., der returneres til den afgiftspligtige virksomhed inden lovens ikrafttræden, kan der ydes godtgørelse af afgift efter bestemmelserne i § 18 i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

Mads Eg Damgaard.

Erik Hansen (Vejle amt),

Hans Kjær,
formand.

Jens Frandsen,
næstformand.

Anders Andersen.

Jens Peter Jensen (Sorø amt).

Dagmar Andreassen.

Jørgen Andersen.

Helge von Rosen.

Egon Jensen.

Lis Groes.

Grünbaum.

Ove Hansen.

Per Hækkerup.

Hans Lund.

Aksel Larsen.

Jørgen Jensen var ved betænkningens afgivelse afgået ved døden.

Bilagsfortegnelse.

I. Vedr. forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter.

a) Vedr. lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift).

Bilag 1.	Spørgsmål til ministeren og ministerens svar	547
----------	--	-----

b) Vedr. lov om afgift af vin og øl og om afgift på omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder o. lign. samt lov om afgift af spiritus.

Vedr. afgiftsfritagelse for vin og spiritus til fremstilling af bl. a. levnedsmidler — lovforslagets § 3, nr. 9 og § 5, nr. 7.

Bilag 2.	Skrivelse af 21. oktober 1970 fra Foreningen af Konserverfabrikanter i Danmark	549
— 3.	Finansministerens kommentarer til bilag 2	553
— 4.	Skrivelse af 9. november 1970 fra Håndværksrådet	557
— 5.	Finansministerens kommentarer til bilag 4	563
— 6.	Henvendelse fra Den danske Bagerstands Fællesorganisation	567
— 7.	Skrivelse af 1. december 1970 fra Håndværksrådet	569
— 8.	Spørgsmål til finansministeren og dennes svar vedr. adgangen til at købe afgiftsfri spiritus og vin til produktion af fødevarer. Spørgsmål 1 og 2	573

c) Vedr. lov om afgift af chokolade- og sukkervarer.

Bilag 9.	Notat fra finansministeren vedr. spørgsmålet om, hvorvidt der bør gennemføres en afgiftslempe for chokolademælkepulver m. v.	575
— 10.	Skrivelse af 24. november 1970 fra Brancheforeningen for danske Sukkervare-, Marcipan- og Chokoladefabrikker samt Landsforeningen af Chokolade- og Sukkervarefabrikker af 1930	583
— 11.	Finansministerens kommentarer til bilag 10	593
— 12.	Skrivelse af 26. november 1970 fra A/S Lidano	595

II. Vedr. forslag til lov om afgift af benzin.

Bilag 13.	Henvendelse af 5. november 1970 fra 5 motorbåds- og sejlunioner	605
— 14.	Finansministerens kommentarer til bilag 13	609
— 15.	Udvalgets spørgsmål til ministeren vedr. forslaget afskaffelse af den gældende afgiftslovs § 5, stk. 3, 3. pkt., der indeholder en bemyndigelse for finansministeren til at yde refusion af benzinafgifter til sammenslutninger af ejere af motordrevne lystfartøjer	611
— 16.	Henvendelse af 2. december 1970 fra Aage Vedel-Nielsen A/S	615
— 17.	Finansministerens kommentarer til bilag 16	617

Bilag 1.**FINANSMINISTERIET**

Departementet for told- og forbrugsafgifter

Spørgsmål:

Ministerens kommentarer udbedes til et forslag om at ændre merværdiafgiftsloven således, at der i parentes efter henholdsvis „indgående afgift“ og „udgående afgift“ blev tilføjet (købsafgift) respektive (salgsafgift).

Svar:

Der er intet i vejen for, at merværdiafgiftsloven ændres på den angivne måde. Det skal dog bemærkes, at ændringen vil kræve et betydeligt antal ændringer af loven, idet ordene „indgående afgift“ eller „udgående afgift“ anvendes i loven i alt 33 steder. Da ordene i nogle tilfælde anvendes flere gange i samme stykke, vil lovteksten blive tynget

af sådanne tilføjelser. Lovændringen vil nødvendiggøre ændring af 4 bekendtgørelser.

En ændring som den foreslåede vil antagelig have størst praktisk betydning i vejledninger og blanketter til de registrerede virksomheder. I disse tryksager bruger man i et vist omfang udtryk, der svarer til de foreslåede. I vejledningen bruges således flere steder udtrykket „den udgående afgift (afgiften af salget)“ og „den indgående afgift (afgiften af købet)“. Disse udtryk bruges også i angivelsesblanketterne.

Anvendelsen af udtrykkene „salgsafgift“ og „købsafgift“ vil i videre omfang kunne indarbejdes i vejledninger og blanketter, uden at loven ændres.

Bilag 2.

FORENINGEN AF KONSERVESFABRIKANTER I DANMARK (Grønt- og frugtindustriens fabrikantforening)

Den 21. oktober 1970.

Vedrørende lovforslagets § 3, nr. 1, 9 og 13, samt § 5, nr. 4, 7, 8 og 15.

For varer, der hører under toldtariffens kap. 4, kap. 16 eller kap. 19-21, og som indeholder varer, der er afgiftspligtige efter § 27 i Lov om afgift af vin m. v. eller efter § 1 i Lov om afgift af spiritus, foreslås en ordning, hvorefter den nuværende tilladelse til at anvende afgiftsfri vin og spiritus kan inddrages, hvor kontrollensyn taler herfor, og erstattes af en dækningsafgift, der pålignes konkurrerende indførte varer med indhold af vin og spiritus. Samtidig er i bemærkningerne til lovforslaget karakteriseret dels en varegruppe, for hvilken man mener, at de kontrolmæssige vilkår nødvendiggør, at tilladelserne inddrages, og dels en varegruppe, for hvilken dette ikke anses for nødvendigt.

Konserves og lignende industrielt fremstillede levnedsmidler kan imidlertid ikke umiddelbart henføres til nogen af disse varegrupper til trods for, at det for dette vareområde har været muligt at indrette bevillingssystemet på et kontrolmæssigt forsvarligt og rimeligt grundlag.

I denne anledning tillader foreningen sig at henlede opmærksomheden på, at afgiften for flertallet af de pågældende produkter er betydelig i forhold til produkternes værdi. Som eksempel kan nævnes, at afgiftsberigtigelse ville forhøje produktprisen for marmelade, syltetøj og gele med spiritus med ca. 50 pct., produktprisen for engelsk sauce med 15-20 pct., produktprisen for forløren skildpadde med ca. 10 pct. og produktprisen for tomatketchup med 6-10 pct. Alle disse omkostningsforøgelser er så store, at de må forudses at forringe afsætningsmulighederne

for de pågældende produkter i væsentligt omfang, og det bemærkes, at faste afgiftsbeløb medfører en væsentlig større beløbsmæssig stigning i forbrugerprisen for en industrielt fremstillet vare, der distribueres via grossist og detailhandler, end for en vare, der fremstilles i det sidste handelsled.

Samtidig henledes opmærksomheden på, at en væsentlig del af den afgiftsfrie vin anvendes af forholdsvis få virksomheder i konservessektoren. Af beretningen fra det af finansministeren nedsatte udvalg fremgår f. eks., at ca. 40 pct. af forbruget af afgiftsfri vin i København fordeles sig på kun 5 konservesvirksomheder, som udgør ca. 1/2 pct. af de vinforbrugende bevillingshavere. For landet som helhed vil forbrugsprocenten formentlig være større og forbrugerprocenten mindre.

Dækningsafgiften på importerede varer, der i lovforslaget anvendes som alternativ til den nuværende afgiftsfritagelse, afbøder ikke den afsætningsbegrænsende virkning, som afgiftspligten i givet fald vil have, og ved vurderingen af denne dækningsafgifts effektivitet i forholdet til udenlandske varer må det erindres, at vin og spiritus i flere tilfælde indgår som smagsingrediens i industrielt fremstillede levnedsmidler, uden at dette deklarerer specielt, samt at den anvendte mængde ikke kan efterkontrolleres på det færdige produkt, idet den alt væsentlige del af alkoholen som regel fordampes under tilberedningsprocessen. Efter foreningens opfattelse bør man derfor principielt begrænse opkrævningen af dækningsafgift mest muligt gennem meddelelse af afgiftsfri-

tagelse i videst muligt omfang for vin og spiritus, der anvendes ved fremstilling af industrielt forædlede levnedsmidler.

Endelig er det over for foreningen oplyst, at flere af de lande, hvortil danske konserverfabriker eksporterer f. eks. marmelade, syltetøj og gele med indhold af spiritus, har lovbestemmelser, hvorefter afgiftsfritagelse kun kan opnås i de pågældende lande, såfremt varen kan sælges uden afgift i producentlandet. Bortfald af den nuværende afgiftsfritagelse kan således forudses at skade både hjemmemarkedssalget og eksporten for de pågældende produkter.

De her beskrevne omstændigheder sammenholdt med redegørelsen i beretningen afgivet af det af finansministeren nedsatte udvalg for hensigten med lovændringen taler efter foreningens opfattelse for, at der fortsat vil kunne anvendes afgiftsfri vin og spiritus til ovennævnte industrielt fremstillede levnedsmidler, og foreningen tillader sig derfor høfligst at henstille, at dette forhold nøjere præciseres i forbindelse med lovens vedtagelse.

P. F. V.

L. Stevner.

Til folketingets udvalg vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige forbrugsafgifter (lovforslag nr. 21).

Bilag 3.

Finansministerens kommentarer til bilag 2.

Foreningen af Konserverfabrikanter i Danmark (Grønt- og Frugtindustriens Fabrikantforening) er af den opfattelse, at der fortsat bør kunne anvendes afgiftsfri vin og spiritus til konserver og lignende industrielt fremstillede levnedsmidler, og anmoder om, at dette præciseres i forbindelse med lovens vedtagelse. Foreningen anfører, at det for konserver og lignende er muligt at indrette bevillingssystemet på et kontrolmæssigt forsvareligt og rimeligt grundlag, hvilket efter lovforslaget og bemærkningerne hertil skulle muliggøre, at der fortsat ydes afgiftsfrihed.

Foreningen oplyser, at afgiften af indholdet af vin og spiritus for hovedparten af de pågældende produkter er så betydelig i forhold til produkternes værdi, at afsætningsmulighederne ville blive forringet væsentligt, hvis der skulle betales afgift.

Endelig anfører foreningen, at afgiftsfrihedens bortfald ville forringe konserverindustriens konkurrenceevne over for tilsvarende udenlandske produkter, dels fordi mængden af anvendt vin og spiritus ikke kan kontrolleres nøjagtigt i forbindelse med opkrævning af dækningsafgift af indførte varer, dels fordi nogle lande, der aftager dansk konserver, har lovbestemmelser, hvorefter disse lande kun indrømmer indførte varer afgiftsfrihed, såfremt de pågældende varer kan sælges afgiftsfrit i producentlandet.

Hertil bemærkes.

Efter lovforslagets § 3, nr. 9, og § 5, nr. 7, foreslås det, at de hidtidige regler om afgiftsfritagelse for vin og spiritus til fremstilling af bl. a. levnedsmidler begrænses til tilfælde, hvor forholdene taler derfor og kontrolmæssige hensyn ikke i særlig grad taler imod, at bevilling til afgiftsfritagelse meddeles.

Det har været tanken, at en bevillingspraksis efter disse bestemmelser skulle indrettes således, at varer, der direkte konkurrerer med hinanden, så vidt muligt behandles ens i afgiftsmæssig henseende, og dette bør gælde, selv om kontrolgrundlaget i de virksomheder, der fremstiller varerne, ikke er ens.

Hvis produktionen af en vare overvejende sker under kontrolmæssigt betryggende forhold, og afgiften ikke kan anses for ubetydelig i forhold til varens værdi, vil man anse det for rigtigt og rimeligt, at der gives bevilling til afgiftsfritagelse til samtlige producenter af varen. Forholder det sig derimod således, at produktionen overvejende sker under kontrolmæssigt utilfredsstillende forhold, vil man være indstillet på at afslå at give bevilling til afgiftsfritagelse for vin og spiritus til den pågældende vare. Dette er i overensstemmelse med de synspunkter, som har fundet udtryk i beretningen fra det af finansministeren nedsatte udvalg til gennemgang og vurdering af forbrugsafgiftslovgivningen.

Ud fra hidtidige erfaringer vedrørende afgiftsfritagelse for vin og spiritus er man af den opfattelse, at kontrolmæssige hensyn normalt ikke vil være til hinder for meddelelse af bevilling til afgiftsfritagelse for vin og spiritus til konserverindustriens produkter. Om afgiftsfritagelsen vil kunne omfatte samtlige konservervarer, eller om enkelte må undtages ud fra det synspunkt, at varerne eller konkurrerende varer i betydeligt omfang fremstilles under forhold, hvor de kontrolmæssige hensyn afgørende taler imod, at bevilling meddeles, må afhænge af en konkret bedømmelse.

Det er hensigten, at man, forinden nærmere retningslinier fastlægges, vil tage kontakt med de berørte brancher.

I det omfang, der gives bevilling til afgiftsfritagelse for vin og spiritus til indenlandsk fremstilling af varer, bliver der efter lovforslaget ikke tale om opkrævning af dækningsafgift ved indførsel af samme eller tilsvarende varer. De foreslåede lovbestemmelser giver endvidere mulighed for at undlade at opkræve dækningsafgift i tilfælde,

hvor samme eller tilsvarende vare ikke produceres her i landet, eller hvor afgiften er uvæsentlig for konkurrencen med samme eller tilsvarende danske varer.

Det kan herefter forudses, at dækningsafgiften kun vil komme til anvendelse i et begrænset antal tilfælde.

Poul Møller.

/ Hans Hjort.

Bilag 4.

HÅNDVÆRKSRADET

Organisationen for dansk Håndværk og mindre Industri

Den 9. november 1970.

I anledning af det af finansministeren fremsatte lovforslag om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter vil Håndværksrådet herved gerne tillade sig at fremkomme med følgende vedrørende ændringen af lovens § 28 og bemærkningerne dertil, som åbenbart skal resultere i ophævelse af adgangen for bl. a. bagervirksomheder til at kunne købe afgiftsfri spiritus til deres produktion af fødevarer.

a. Ministeren har som en af sine væsentligste begrundelser herfor fremført, at det store antal bevillingshavere på ca. 4.000 gør det umuligt at gennemføre en effektiv kontrol i hvert fald med de små virksomheder. Hertil vil vi ikke undlade at anføre, at vi finder det urimeligt, at det faktum, at disse virksomheder er forholdsvis små, skal være begrundelse for at ophæve deres nuværende adgang til at opnå afgiftsfri spiritus til deres produktion.

Hertil kommer, at det også må anses for i høj grad udemokratisk at lade større virksomheder fortsat have adgang til de pågældende afgiftsfri indkøb, fordi de skulle være lettere at kontrollere. For Håndværksrådet at se er det ikke sværere at kontrollere en lille virksomhed end en stor.

Det kan dog heller ikke være nogen rimelig begrundelse for ændringsforslaget, at toldvæsenet får flere og flere arbejdsopgaver.

b. Den afgiftsfri vin og spiritus har skabt et for brugerne attraktivt nyt konditorsortiment i kager og desserter. Ikke mindst dessertområdet, som er ret nyt i branchen i det nuværende omfang, er næsten 100 pct. afhængig af vin og spiritus.

Branchen afholder dessertkursus for sine udøvere, netop fordi der her har vist sig et område med stadig stigende forbrugerinteresse, en interesse, som skyldes såvel sådanne desserters velsmag som bekvemmelighedshensyn for den udearbejdende husmor.

c. Bager- og konditorfaget er i forvejen forfordelt i forhold til branchens industriforetagender, idet disse modtager tilskud fra handelsministeriet og landbrugsministeriet på anvendt sukker og mel til fremstilling af biscuits, småkager og roulader.

Tilskudet til mel, der udgør 15-25 øre pr. kg, gives alene til industrivirksomheder, mens tilskudet til sukker, der i perioder har været oppe på ca. 1,50 kr. pr. kg, ganske vist kan gives til håndværksvirksomheder, men kontrolforanstaltningerne er så drastiske, at kun få håndværksvirksomheder i virkeligheden har råd til at gennemføre dem i praksis.

d. Ifølge betænkningen afgivet af det af finansministeren nedsatte udvalg til gennemgang og vurdering af forbrugsafgiftslovgivningen var der af 713 bagervirksomheder i København i perioden 1. maj 1969-31. marts 1970 indkøbt følgende kvantum afgiftsfri vin og spiritus:

Spiritus	18.335 liter
Vin	1.671 —
Frugtvin	272 —

På årsbasis giver det følgende mængder pr. virksomhed i gennemsnit:

Spiritus	28,1 liter
Vin	2,6 —
Frugtvin	0,42 —

Ophævelse af muligheden for at kunne købe det afgiftsfrit vil med de nuværende afgifter på 120 kr. pr. liter spiritus, 11,60 kr. pr. liter hedvin og 5,85 kr. pr. liter frugtvin betyde følgende årlige merudgift pr. bagervirksomhed, hvis samme kagestandard skal opretholdes:

Spiritusafgift.....	3.372,00 kr.
Vinafgift.....	30,16 -
Frugtvinsafgift.....	2,46 -
I alt afgift.....	<u>3.404,62 kr.</u>

e. Forslagets vedtagelse vil derfor antagelig i vid udstrækning bevirke en tilbagevenden til syntetiske essenser, da det ikke kan forventes, at bagerne fuldt ud vil kunne overvælte disse forøgede udgifter på kagepriserne. De vil heller ikke kunne betale dem selv på grund af den i forvejen anstrengte økonomi i bagervirksomhederne, bl. a. på grund af den store strukturrationalisering.

Hertil kommer i øvrigt, at brugen af syntetiske essenser givetvis vil være kvalitetsfærringende i modsætning til naturprodukterne, vin og spiritus, hvorfor forslaget i høj grad må anses for at være forbrugeruvenligt.

f. Såfremt afgiftsbelagt vin og spiritus i fremtiden alligevel måtte blive anvendt, viser kalkyler for typiske kagetyper udført bl. a. af Københavns Bagerlaug, at man så må regne med prisforhøjelser på ca. 10 pct. af de færdige produkter.

Endskønt der vil kunne findes flere varianter, er dette dog værd at tage i betragtning ved spørgsmålet om forbrugernes andel af udgiften til afgiften.

g. For hotel- og restaurationskonditorerne vil prisstigningen blive endnu større, idet man disse steder arbejder med betydelige tilsætninger af meget dyre vine og spirituosaa. Fra et nærmere angivet hotelkonditori vedlægges som bilag f. eks. kalkulation over Kirschtærter; netop Kirsch-tærter er meget anvendt på hoteller.

h. De berørte brancher erklærer sig i øvrigt rede til at acceptere en skærpet kontrol og vil f. eks. foreslå indsendelse af kvartalsvise redegørelser over beholdning og forbrug, eventuelt attesteret af statsautoriserede eller registrerede revisorer alt efter virksomhedens størrelse.

i. Brancherne ønsker endelig at henlede politikernes opmærksomhed på, at skærpede vilkår for de små enheder i detaljhandelen vil fremkalde en stigning i antallet af butikslukninger. Man henviser i denne forbindelse til, at man i Sverige og USA, hvor storbutikkerne er særlig udbredte, er nødt til på politisk plan at overveje, hvad man kan gøre for at lette indkøbsmulighederne for de trods alt store befolkningsgrupper, der ikke er mobile, først og fremmest den stadig større andel af ældre mennesker.

På baggrund af de store strukturomlæggninger, der i forvejen foregår i bagervirksomhederne, jfr. Håndværksrådets rapport „Bagerfagets fremtidige muligheder“, må det siges at være et temmelig dårligt tidspunkt at fratage virksomhederne den afgiftsfri spiritus, da dette vil forøge vanskelighederne for bagerfaget.

Håndværksrådet vil derfor tillade sig at anmode om, at den førnævnte paragraf 28 i loven ikke ændres som foreslået.

P. R. V.

M. J. Rosenberg.

Til folketingets udvalg vedr. ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter.

Underbilag til bilag 4.

ROYAL HOTEL

A. Kappenberger — Man. Dir.

Den 23. oktober 1970.

Hr. oldermænd Vagn Eriksen
Sneholdts Konditori,
Strandvejen 185,
2900 Hellerup.

Hermed vor kalkulation på en af vore
kager — nemlig Kirschtærte (6 stk.):

Japonaisebunde med chokolade...	8,00 kr.
Smørereme — 1 kg	7,28 -
Lagkagebunde	8,00 -
Kirsch, ufortoldet (6 dl)	20,70 -
	<hr/>
	43,98 kr.
Pr. kage	7,33 kr.

Hvis Kirsch'en bliver fortoldet — altså
kr. 55,20 for 6 dl, vil prisen pr. kage blive
kr. 13,08.

Da vor udsalgspris (som i øvrigt er en re-
klamepris) er kr. 14,50 pr. kage, vil man
heraf kunne se, at vi desværre må ophøre
med at lave denne og andre tilsvarende ka-
ger, da vi jo ikke må sætte priserne op.

Med venlig hilsen

Ø. Tolstrup,
Konditorchef

Bilag 5.

FINANSMINISTERIET

Departementet for told- og forbrugsafgifter

Finansministerens kommentarer til bilag 4.

Haandværksrådet anmoder om, at adgangen for bl. a. bagervirksomheder til at kunne købe afgiftsfri spiritus og vin til produktion af fødevarer opretholdes. Rådet er af den opfattelse, at bevillingerne til afgiftsfritagelse af kontrolmæssige hensyn vil bortfalde for små virksomheder, medens større virksomheder, som lettere kan kontrolleres, fortsat skal have adgang til at opnå afgiftsfritagelse. Rådet finder en sådan ordning urimelig.

På grundlag af det i beretningen afgivet af udvalget til gennemgang og vurdering af forbrugsafgiftslovgivningen anførte om det af 713 bagerivirksomheder i København indkøbte kvantum afgiftsfri vin og spiritus har rådet foretaget en beregning over den økonomiske betydning af afgiftsfritagelsen for disse virksomheder. Man er nået til et beløb på 3.404 kr. i gennemsnit pr. virksomhed på årsbasis. Da et sådant beløb ikke antages at kunne overvælttes på kagepriserne, menes resultatet at ville blive, at der må bruges syntetiske essenser, hvilket vil være kvalitetsforringende.

Anvendelse af afgiftsbelagt spiritus og vin i samme omfang som hidtil vil efter kalkyler for typiske kage typer begrunde prisforhøjelser på ca. 10 pct.

Det anføres, at de berørte brancher er rede til at acceptere en skærpet kontrol og foreslår f. eks. indsendelse af kvartalsvise redegørelser over beholdning og forbrug, eventuelt attesteret af statsautoriserede eller registrerede revisorer alt efter virksomhedens størrelse.

Hertil bemærkes.

Som anført i departementets bemærkninger til henvendelsen fra *Foreningen af Kon-*

serverfabrikanter i Danmark (forslag 21 — bilag 1) er det hensigten at tilrettelægge praksis vedrørende udfærdigelse af bevillinger til afgiftsfritagelse for vin og spiritus til fremstilling af andre varer end drikkevarer på en sådan måde, at samtlige producenter af direkte konkurrerende varer stilles ens, idet det ved afgørelsen af, om bevilling skal meddeles, vil være afgørende, om produktionen af den pågældende vare overvejende sker under forhold, der i kontrolmæssig henseende kan anses for tilfredsstillende. Der vil således ikke blive tale om, at der nægtes bevilling til afgiftsfritagelse for små virksomheder til fremstilling af en vare, samtidig med at store virksomheder, der fremstiller samme eller tilsvarende vare, opnår bevilling til afgiftsfritagelse.

Departementet vil ikke anse det af rådet stillede forslag om en skærpeelse af kontrollen med bageres forbrug af afgiftsfri vin og spiritus for egnet til gennemførelse. Det må anses for tvivlsomt, om revisorer vil være i stand til at give en attestation for forbruget af afgiftsfri spiritus og vin. I givet fald ville de med en sådan ordning forbundne omkostninger formentlig blive så betydelige, at kun de større virksomheder har råd til det, jfr. at rådet under pkt. c. anfører, at håndværksvirksomheder ikke har råd til at opfylde de kontrolforanstaltninger, der af handelsministeriet er fastsat for tildeling af sukker til verdensmarkedspris.

Til den af rådet anførte beregning over det gennemsnitlige årlige afgiftsbeløb pr. bagervirksomhed i København skal anføres, at de anførte tal for forbruget af afgiftsfri spiritus angiver mængden i liter konsumstyrke, d.v.s. i gennemsnit ca. 35 rumfangsprocent, og ikke i liter à 100 pct. Det gen-

nemsnitlige årlige afgiftsbeløb pr. virksomhed bliver herefter ca. 1.200 kr. og ikke ca. 3.400 kr. som anført af rådet.

Med hensyn til spørgsmålet om kvalitetsforringelsen ved at anvende essenser i stedet for de originale vine og spirituosa ved frem-

stillingen af kager o. lign. kan anføres, at der ifølge her foreliggende oplysninger bl. a. i Sverige anvendes bageriessenser fremstillet af original cognac, rom m. v., og at disse essenser angives at være af en høj kvalitet.

Poul Møller.

/ Hans Hjort.

Til folketingets udvalg angående forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter og forslag til lov om afgift af benzin.

Bilag 6.

DEN DANSKE BAGERSTANDS
FÆLLESORGANISATION

**Bilag til brug ved foretræde for folketingsudvalget vedr. forbrugsafgifter m. m.
torsdag den 26. november 1970, kl. 14,10.**

Eksempel på ændringer i salgspriser for forskellige kagetyper ved ophævelse af adgangen til at hjemtage afgiftsfri spiritus.

Spiritusafgiften: 120 kr. pr. liter 100 pct. alkohol.

1. Cognac kager.	Salgspris pr. stk. =	85 øre
Til fremstilling af 40 kager medgår 400 gr. smørcreme, hvori iblandes $\frac{1}{10}$ liter 56 pct. cognac u/afgift u/moms.	<u>3,06 kr.</u>	
Afgift af $\frac{1}{10}$ liter 56 pct. cognac	6,72 -	
	+ moms <u>1,01 -</u>	7,73 kr.
Afgift pr. stk. 7,73 : 40 = fordyrelse pr. stk.		= <u>19 øre</u>
Pris efter indførelse af afgift ekskl. evt. yderligere avanceberegning		= <u>104 øre</u>
2. Rubinsteiner dessert.	Salgspris =	30,00 kr.
1 liter		
Heri anvendes $\frac{1}{10}$ liter 60 pct. rom u/afgift u/moms	<u>1,95 kr.</u>	
Afgift af $\frac{1}{10}$ liter 60 pct. rom	7,20 kr.	
	+ moms <u>1,08 -</u>	8,28 kr.
	Fordyrelse pr. stk.	8,28 kr.
Pris efter indførelse af afgift ekskl. evt. yderligere avanceberegning		<u>38,28 kr.</u>
3. Rom rosinkage.	49 stk. a	1,25 kr.
Heri anvendes 2,7 dl 43 pct. rom u/afgift u/moms	<u>3,24 kr.</u>	
Afgift af 2,7 dl 43 pct. rom	13,93 kr.	
	+ moms <u>2,09 -</u>	16,02 kr.
Afgift pr. stk. 16,02 : 49 = fordyrelse pr. stk.		<u>0,33 kr.</u>
Ny pris efter indførelse af afgift ekskl. yderligere avanceberegning		<u>1,58 -</u>
4. Solskinskagen.	6 stk. a	8,25 kr.
Heri anvendes 2 dl 43 pct. rom u/afgift u/moms	<u>2,40 kr.</u>	
Afgift af 2 dl 43 pct. rom	10,32 kr.	
Afgift pr. stk. 10,32 : 6 = fordyrelse pr. stk.		<u>1,72 kr.</u>
Ny pris efter indførelse af afgift ekskl. yderligere avanceberegning		<u>9,97 -</u>

Bilag 7.

HÅNDVÆRKSRADET

Organisationen for dansk Håndværk og mindre Industri

Den 1. december 1970.

Da der ved vort foretræde for udvalget den 26. f. m. ikke var ret mange medlemmer til stede, fordi der foregik temmelig vigtige forhandlinger i folketinget, vil vi herved til-lade os at resumere, hvad vi mundtligt an-førte ved det pågældende foretræde.

Undertegnede anførte, at man fra Hånd-værksrådets side var temmelig pinligt berørt af den begrundelse, der er anført for lovfor-slagets faktiske ophævelse af adgangen til for bagerne at købe den afgiftsfrie vin og spi-ritus til deres produktion, ligesom man var utilfreds med den formulering, der er an-ført i beretningen fra det nedsatte udvalg til gennemgang og vurdering af forbrugsaf-giftslovgivningen.

Begge steder har man faktisk givet ud-tryk for stærk mistanke om, at et ganske bestemt håndværksfags udøvere i højere grad end andre må anses for at ville snyde staten for afgifter. Man er endog gået så vidt i den nævnte beretning at sige, at et til-syneladende rigtigt regnskab ikke er nogen garanti for, at misbrug ikke finder sted, idet et forbrugsregnskab af den omhandlede art ret let kan konstrueres. Det går igen i fi-nansministerens bemærkning om, at det er konstateret, at de foreskrevne kontrolbetin-gelser tilsidesættes i vid udstrækning.

Vi synes, det må betragtes som ret urime-ligt at benytte en eller anden krydsrevision el. lign. til at klandre et helt fag.

Jeg understregede også vor utilfredshed med, at større virksomheder godt skulle kunne få afgiftsfri spiritus til deres produktion af levnedsmidler, fordi det skulle være nemmere at administrere kontrollen med dem. Til bemærkningen i den nævnte beret-ning om, at et tilsyneladende rigtigt regn-

skab ikke er nogen garanti for, at misbrug ikke finder sted, sagde jeg, at noget sådant vel også måtte gælde for større virksomhe-der.

Til slut henstillede jeg til udvalget ikke at ophæve den pågældende adgang til køb af afgiftsfri vin og spiritus for bager- og kondi-torfaget, idet jeg samtidig fremhævede, at det ikke alene af fagmæssige, men også af forbrugermæssige grunde måtte anses for et stort tab, hvis der ikke blev givet den dan-ske bager- og konditorstand mulighed for at producere varer af den kvalitet, som den også i udlandet var kendt for.

Derefter anførte formanden for Den dan-ske Bagerstands Fællesorganisation, older-mand Restrup Carstensen, at der i Hånd-værksrådets skrivelse af den 9. november, afsnit f, havde stået, at der ville blive tale om prisforhøjelser på ca. 10 pct. for de fær-dige produkter. Med vinhandler Rasch' bi-stand er der nu til udvalget fremsendt kor-rekte beregninger over fire kagesorter, som viser prisstigninger på fra 20 pct. til over 25 pct.

Han henviste desuden til den nævnte skrivelse afsnit h, hvor der blev foreslået kvartalsvis indsendelse af rapporter under-skrevet af statsautoriserede eller registre-rede revisorer og påpegede i denne forbin-delse, at disse rapporter af toldvæsenet må kunne behandles statistisk, således at even-tuelle afvigere fra et gennemsnit herefter kunne underkastes særlig kontrol. Dette ville kunne indebære, at kontrollen delvis kan udføres som skrivebordsarbejde.

Oldermanden kritiserede også toldvæse-net for en næsten fra begyndelsen negativ holdning til sagen og beskæftigede sig deref-

ter med begrebet statsautoriseret ctr. registreret revisor, idet han henviste til „sukkersagen“. Han anførte, at antallet af statsautoriserede revisorer i forhold til landets størrelse var meget lille. De fleste af de 700 statsautoriserede revisorer var bosat i København og de større købstæder. Der er endnu købstæder, som ikke har sådanne revisorer, og kun et par stationsbyer har det.

Under debatten med udvalget fremsatte oldermanden nogle bemærkninger om betydningen af at bevare og udbygge dessertområdet, specielt i relation til vor konkurrenceposition over for industrien og supermarkederne. Bager- og konditorfaget er næsten eneherkende på dessertområdet, fordi desserter kun sjældent kan produceres som stabelvarer. Dessertområdet er derfor særlig betydningsfuldt for fagets overlevelsessevne og for en ordentlig betjening af befolkningen både på hverdage og på søndage. Han pegede i denne forbindelse på, at hvis bagerfaget næsten helt bliver udkonkurreret, vil den danske befolkning miste betjeningen på søn- og helligdage og vil i stedet for friskhed og kvalitet blive henvist til stabelvarer.

Til slut understregede oldermanden endnu engang nærhedsbutikkernes betydning for betjeningen af visse befolkningsdele, ikke mindst de ældre.

Derefter fremhævede fagets konsulent, vinhandler Sv. Aa. Rasch, at varer fremstillet af naturlige vine og/eller spirituosa altid kvalitetsmæssigt ville stå langt over varer fremstillet selv med nok så fine essenser. Visse konditorvarer, f. eks. Rubinsteinkager, kan overhovedet ikke fremstilles af andet end naturprodukter af spiritus.

Hvis der til fremstillingen af konditorvarer skal benyttes afgiftsberigtiget spiritus eller vin, vil fremstillingsprisen blive meget væsentligt forhøjet. Det kvantum rom, der i dag med afgiftsfrie priser medgår til f. eks. en Rom-kage, koster 4,4 øre; uden afgiftsfritagelse ville spiritussen komme til at koste 33,5 øre pr. kage. En sådan kage vil prismæssigt være usælgelig. Selv ved anvendel-

sen af essenser vil der indtræffe en fordyrelse og altså med et forringet kvalitetsresultat.

Han anså det for forkasteligt at ophæve en bestående afgiftsfritagelse med det resultat, at der finder en kvalitetsforringelse sted over for forbrugerne, og at en stor branche, der netop ved afgiftsfritagelsen havde opnået en anerkendt renaissance, skulle lide ubodelig skade derved.

Til slut fremhævede Rasch, at begrundelsen for ophævelsen af afgiftsfritagelsen gik ud på, at toldvæsenets kontrol er vanskelig at gennemføre, er urimelig over for både forbrugerne og branche. På andre felter inden for toldvæsenets domæne har en effektiv kontrol vist sig at kunne gennemføres ved fornuftige omlægninger af bestående kontrolforanstaltninger, og han foreslog i den forbindelse, at fabrikationsbogen kunne føres med perforeret kopi af hver side, der så periodisk kunne indsendes til toldvæsenet til stikprøvevis og erfaringsmæssig undersøgelse. Et sådant arbejde kunne udføres som kontorarbejde og ville kun sjældent medføre åstedbesøg.

Endelig anførte formanden for Danmarks Konditorforening, konditormester Gunnar Sørensen, Herning, at bager- og konditorbranchen var en af de få brancher, der næsten udelukkende betjente sig af danske varer. Han fremhævede, at faget i en for de mindre virksomheder meget svær tid kun havde kvaliteten at ty til, og muligheden for at benytte afgiftsfrie varer havde i høj grad ændret forbrugervanerne, således at man nu i højere grad end hidtil købte mere dessertprægede varer, hvilket havde været til stor gavn for fagets udøvere.

Sidst, men ikke mindst, fremhævede konditormester Sørensen, at man i provinsen i de mere konditorprægede forretninger havde meget svære problemer at kæmpe med både i de store og i de små forretninger, og han henstillede endnu en gang til udvalget ikke at ophæve den nuværende ordning, men i stedet forsøge en mulig omlægning af kontrollen.

P. R. V.

M. J. Rosenberg.

Til folketingets udvalg vedr. ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter.

Bilag 8.

Spørgsmål til finansministeren og dennes svar vedrørende adgangen til at købe afgiftsfri spiritus og vin til produktion af fødemidler. Sp. 1 og 2.

Spørgsmål 1:

Efter lovforslagets § 3, nr. 9, og § 5, nr. 7, foreslås det, at de hidtidige regler om afgiftsfritagelse for vin og spiritus til fremstilling af bl. a. levnedsmidler begrænses til tilfælde, hvor forholdene taler derfor og kontrolmæssige hensyn ikke i særlig grad taler imod, at bevilling til afgiftsfritagelse meddeles.

Udvalget har modtaget henvendelser vedrørende dette problem fra Foreningen af konserverfabrikanter i Danmark (Bilag 2) og Håndværksrådet (Bilag 4). Disse henvendelser er kommenteret af ministeren (Bilag 3 og 5).

Under henvisning til Håndværksrådets anmodning om, at adgangen for bl. a. bagervirksomheder til at købe afgiftsfri spiritus og vin til produktion af fødemidler opretholdes, samt til departementets kommentarer (Bilag 5), hvor det siges, at man ikke vil anse det af rådet stillede forslag om en skærpelse af kontrollen med bageres forbrug af afgiftsfri vin og spiritus for egnet til gennemførelse, ønskes det oplyst, om de kontrolmæssige problemer på området bageri- og konditorvirksomhed kan løses ved, at der gives afgiftsfritagelse for *visse* vine eller spirituosa.

Svar:

Bageri- og konditorvirksomheders forbrug af afgiftsfri spiritus og vin til fremstilling af kager, fromager, desserter m. v. koncentrerer sig overvejende om sådanne spirituosa og vine, som almindeligvis anses for attraktive forbrugsvarer, såsom cognac, likør, rom, sherry m. v.

Man mener herefter ikke, at en begrænsning af afgiftsfritagelsen for bageri- og konditorvirksomhed til kun at omfatte *visse* vine eller spirituosa vil være egnet til løsning af de kontrolmæssige problemer.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at de gældende tilladelser til at indkøbe spiritus og vin afgiftsfrit begrænses til de varer, som den pågældende ansøger angiver at skulle bruge. Er det således f. eks. i ansøgningen angivet, at der ønskes afgiftsfri rom til fremstilling af romkager, meddeles tilladelsen alene til indkøb af afgiftsfri rom.

Spørgsmål 2:

Det står udvalget klart, at det kan være vanskeligt at føre den fornødne kontrol med visse virksomheders anvendelse af afgiftsfri spiritus og vin til fremstilling af deres produkter.

Efter at udvalget har haft henvendelse fra bl. a. Håndværksrådet, beder man oplyst, om de fra brancheside stillede forslag om en skærpet kontrol i forbindelse med andre foranstaltninger (bøder og bevillingsinddragelse) vil kunne begrænse mulighederne for misbrug så meget, at det skønnes forsvarligt at opretholde den hidtidige bevillingspraksis indtil videre. Det forudsættes herved, at spørgsmålet om afgiftsfritagelsens fortsatte beståen kan tages op til bedømmelse på grundlag af de til sin tid indvundne erfaringer.

Den skærpede kontrol skulle i givet fald bygge på, at der hvert kvartal skulle indsendes redegørelse over forbrug og beholdning af afgiftsfritaget spiritus og vin, og at redegørelsen skulle kræves attesteret af statsautoriserede eller registrerede revisorer.

Svar:

Det kan på forhånd anses for tvivlsomt, om de foreslåede kontrolforanstaltninger m. v. vil være tilstrækkeligt effektive til at hindre misbrug. Jeg er imidlertid indstillet på at overveje, om og i hvilket omfang den nævnte skærpelse vil gøre det muligt at opretholde bestående bevillingspraksis.

Bilag 9.**FINANSMINISTERIET**

Departementet for told- og forbrugsafgifter

Den 18. november 1970.

Efter aftale fremsendes hermed et notat | bør gennemføres en afgiftslempelse for cho-
vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der | kolademælkepulver m. v.

Poul Møller

/ Hans Hjort.

Til folketingets udvalg angående forslag til lov om
ændring af forskellige lovbestemmelser om for-
brugsafgifter og forslag til lov om afgift af benzin.

FINANSMINISTERIET

Departementet for Told- og Forbrugsafgifter.

Den 18. november 1970.

Chokoladeafgiftsfritagelse for chokolademælkepulvere og lignende pulvere.

1. Under folketingets 1. behandling af forslag til lov om ændring af forskellige bestemmelser om forbrugsafgifter blev der rejst spørgsmål om beskatningen af chokolademælkepulver. Spørgsmålet har tidligere været rejst under folketingets behandling af forslaget til den nugældende chokoladeafgiftslov af 18. december 1968. I den af folketingsudvalget den 6. december 1968 afgivne betænkning over dette lovforslag er herom anført følgende:

„Udvalget har diskuteret det forhold, at der af chokolademælk kun svares chokoladeafgift af det anvendte kakaopulver, medens chokolademælkepulver er beskattet af hele produktet. Ministeren har oplyst (jfr. svar på spørgsmål 7), at det har været drøftet med chokoladebranchen, om det var muligt at beskatte chokolademælkepulver alene af indholdet af kakaopulveret, og at der var enighed om, at det ikke indtil nu har været teknisk muligt at gennemføre en sådan ordning, bl. a. på grund af vanskelighederne ved importen af disse varer. Udvalget har taget dette til efterretning, idet man går ud fra, at der fortsat vil blive arbejdet med sagen, og at der, når spørgsmålet afgiftsteknisk kan løses, vil blive fremsat lovforslag til løsning af dette problem.“

Forhandlingerne om beskatningen af chokolademælkepulveret var foranlediget af en henvendelse fra A/S Lidano, Kalundborg, der fandt det urimeligt, at der var så stor en afgiftsmæssig belastning af chokolademælkepulveret i forhold til den færdigfabrikerede kakaomælk.

2. Hvis chokoladeafgiftsloven ændres således, at chokolademælkepulver holdes uden for afgiftspligten efter lovens § 1, kommer

afgiften, for så vidt angår pulver, der er fremstillet her i landet, alene til at hvile på den til varen medgæede kakao. Beskatningen af den anvendte kakao sker ved, at den pågældende fremstillingsvirksomhed indkøber kakaopulveret i beskattet stand.

For indførte pulvere af denne art må der i forbindelse med indførslen kræves chokoladeafgift af varens indhold af kakao. Dette må ske på grundlag af en erklæring fra den udenlandske fabrikant om kakaoinholdet. Herved opstår imidlertid det spørgsmål, om det er muligt ved en teknisk undersøgelse af den pågældende vare at efterprøve rigtigheden af fabrikantens erklæring.

Dette spørgsmål har været undersøgt dels af Statsprøveanstalten, dels af direktør, dr. techn. A. N. Neergaard, A/S Toms Fabrikker.

Det er herved oplyst, at der ikke eksisterer metoder til en nøjagtig bestemmelse af kakaoinholdet i en foreliggende pulverblanding af kakao og andre stoffer. Ved den metode, som fra teknisk side foreslås bragt i anvendelse, benyttes kakaovens teobrominindhold som grundlag for analysen. Ved at bestemme en pulverblandings indhold af teobromin og ud fra kendskabet til indholdet af teobromin i det rene kakaopulver kan man regne sig frem til pulverblandings indhold af kakaopulver. Metodens usikkerhed består i, at indholdet af teobromin i det rene kakaopulver ikke er en konstant størrelse, men kan variere efter kakaovens oprindelse, høstår m. v. Teobrominindholdet i de forskellige kakaotyper angives at kunne variere fra 1,9 pct. til 2,7 pct. med et middeltal på 2,3 pct. Som et eksempel på den praktiske betydning heraf kan anføres,

at en foreliggende blanding af kakao, mælkepulver og sukker med et indhold af 24,2 pct. kakao med et teobrominindhold på 1,9 pct. ved analysen vil reagere på samme måde som en pulverblanding med indhold af 20 pct. kakao med et teobrominindhold på 2,3 pct.

Hvis varen foruden kakao indeholder andre teobrominholdige stoffer, forøges usikkerheden ved den beskrevne metode.

3. Naturligvis er det en ulempe, at man ikke kan bestemme en vares indhold nøjagtigt ved analyse. På den anden side er der næppe grund til at antage, at fabrikanterklæringer på det her omhandlede område vil være behæftet med større usikkerhed end på andre områder, hvor man kender til dækningsafgifter. Der er i forvejen en dækningsafgift i chokoladeafgiftsloven, som bl. a. omfatter kager med chokolade. Her har dækningsafgiften fungeret i en halv snes år på grundlag af fabrikanterklæringer, uden at den har givet anledning til administrativt besvær, og det skal herved bemærkes, at vanskelighederne ved at bestemme en kages indhold af chokolade (kakao) næppe er mindre end for mælkepulver m. v. Efter bestemmelseerne i chokoladeafgiftslovens § 22 fastsætter toldvæsenet skønsmæssigt kakaoindholdet, når fabrikanterklæringen anses for urigtig. Ansættelsen kan indbringes for momsnavnet, men sager har aldrig foreligget.

4. Når man lige fra chokoladeafgiftens indførelse i begyndelsen af 1920'erne har ladet afgiften omfatte kakaopræparater af enhver art — i praksis med undtagelse af drikkefærdig flydende chokolademælk — må det ses som et udtryk for, at det er vanskeligt at trække en rimelig grænse, hvis man skal fritage visse varer med kakaoindhold for afgiften.

Departementet har på den givne anledning drøftet spørgsmålet på et møde den 16. november 1970 med repræsentanter for chokoladebranchen (Brancheforeningen for Danske Sukkervare-, Marcipan- og Chokoladefabrikker og Chokolade- og Sukkervarebranchens Fælles-Udvalg).

Der kan formentlig ikke være tvivl om, at varer, der er egentlige slikvarer, og varer, som med rimelighed kan tænkes anvendt som slikvarer, ikke bør nyde godt af en

lempeligere form for beskatning. På den anden side må det anses for rimeligt, at såfremt man fritager chokolademælkepulver, må også andre pulvere til fremstilling af kakaodrikke fritages for den fulde afgiftspligt.

Endvidere bør også færdige pulverblandinger med indhold af kakao til fremstilling af kager, buddinger, cremer o. lign. nyde samme begunstiggelse. Disse sidste varer, der har indhold af mel og stivelse, adskiller sig — også efter branchens opfattelse — snarere fra de egentlige chokoladevarer, end chokolademælkepulver gør det.

Skal man lempe beskatningen for chokolademælkepulver, bør et ændringsforslag om afgiftslempe efter departementets opfattelse affattes således, at det ud over den drikkefærdige kakaomælk, der allerede efter de gældende regler er undtaget fra den fulde afgiftspligt, omfatter varer i pulverform, der udelukkende falholdes til fremstilling af kakaodrikke, samt kagepulvere, buddingpulvere o. lign.

Herved vil varer, der fremstilles som granulater eller i pastaform o. lign., blive udelukket fra den lempeligere beskatning. Dette kan forekomme mindre rimeligt; det er imidlertid opfattelsen, at varer i disse former vanskeligt lader sig afgrænse fra sådanne varer som f. eks. bolsjer, chokoladesovse o. lign., som fortsat skal være fuldt afgiftspligtige.

Endvidere må man affinde sig med, at varer, der er afgiftspligtige, når de fremtræder i pladeform, vil blive afgiftsfri, når de fremtræder i pulverform. Resultatet vil f. eks. blive, at en vare, der har helt den samme sammensætning som kagechokolade, kun skal beskattes af kakaoindholdet.

Det bør formentlig yderligere foreskrives, at et pulver af den omhandlede art kun er omfattet af lempelsen, såfremt pulverets indhold af kakao udgør mindre end 50 pct af varens vægt, og at det pålægges den pågældende importør, fabrikant eller grossist at deklarere kakaoindholdet i fakturaer, prislister o. lign. samt på varernes detailemballage.

5. Hvis udvalget er af den opfattelse, at en afgiftslempe for chokolademælkepulver m. v. bør gennemføres, kan et eventuel ændringsforslag formentlig affattes således:

Til § 8.

0) Foran nr. 1 indsættes som nyt nr.:

„0. § 1, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

„Stk. 2. Fritaget for afgift efter denne lov er:

1. Varer, hvis udlevering i medfør af § 34 i lov om apotekervæsenet, jfr. lovbetændtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962, er forbeholdt apotekerne.

2. Færdige drikkevarer fremstillet på basis af kakao.

3. Pulvere, der udelukkende falholdes som bestemt til fremstilling af kakaodrikke.

4. Kagepulvere, buddingpulvere o. lign.

Stk. 3. For de i stk. 2, nr. 3 og 4, omhandlede varer er fritagelsen betinget af, at indholdet af kakao udgør mindre end 50 pct. af varens vægt, og at vedkommende fabrikant, importør eller grossist på tydelig måde deklarerer kakaoinholdet i de for varerne udfærdigede fakturaer, prislister o. lign. samt på varernes detailemballage.“

Stk. 3. bliver herefter stk. 4.“

00) I nr. 15 indsættes efter „toldtariffens pos.“: „18.06.“

6. Det er ikke muligt at udtale sig om, i hvilket omfang de omhandlede pulververer i givet fald vil gå ind i forbruget i stedet for varer, der i dag beskattes med fuld afgift. Man kan derfor heller ikke skønne over størrelsen af nedgangen i provenuet.

7. Det bemærkes, at de nævnte brancheforeninger, der ved drøftelserne i departementet var repræsenteret af deres formænd, direktør E. Friis-Mikkelsen, A/S Toms Fabrikker, Ballerup, og direktør K. E. Kruuse Jensen, Baunegaardsvej 9, Glostrup, har givet udtryk for, at de ikke anser en ændring af det afgiftspligtige vareområde i den anførte retning, således at pulververer fritages for fuld chokoladeafgift og i stedet alene beskattes med chokoladeafgift af den anvendte kakao, for tilfredsstillende og rimelig, men at de i stedet må gå ind for, at disse varer fortsat er fuldt chokoladeafgiftspligtige. De har samtidig udtrykt ønske om, at der gives dem lejlighed til at fremsætte deres synspunkter over for folketingsudvalget.

Bilag 10.

BRANCHEFORENINGEN
FOR DANSKE SUKKERVARE-,
MARCIPAN- OG CHOKOLAEFABRIKKER

LANDSFORENINGEN AF CHOKOLADE-
& SUKKERVAREFABRIKANTER AF 1930

Den 24. november 1970.

Foranlediget af skrivelse af 11. november 1970 fra Finansministeriet, Departementet for Told- og Forbrugsafgifter, Journ. nr. 1 F. 681, bilagt „Notat om chokoladeafgifts-fritagelse for chokolademælkepulver“ dateret oktober 1970, deltog underskriverne den 18. november 1970 i et møde i Departementet. Vi gav herunder udtryk for indignation over, at det produkt, der markedsføres som „chokolade“ af initiativtageren til forslaget om afgiftsfritagelse, A/S Lidano, Kalundborg, også gennemgående i notatet omtales som „chokolade“, uagtet det ikke opfylder de i bekendtgørelse af 28. maj 1958 om chokolade og kakao stipulerede betingelser for at måtte betegnes som sådan og i øvrigt ej heller svarer til den definition af „chokolade“, som indeholdes i det internationale Codex Alimentarius' foreløbige udkast. Der er herom rettet en mindelig henvendelse til Aktieselskabet dateret 2. november 1970. Henvendelsen er hidtil ubesvaret, men vi vil om fornødent lade spørgsmålet afgøre retsligt.

Vi var for så vidt skuffede over det omtalte møde i Departementet, som det alene var anlagt på udformning af en afgiftsfritagelsesregel for de pågældende produkter,

medens det *ikke* var tanken at drøfte det essentielle i sagen, nemlig *principspørgsmålet*, om sådanne pulvere overhovedet bør fritages for chokoladeafgift.

En analogi til flydende kakaomælkeprodukter lader sig ikke drage. Vi beder her indtrængende udvalget erindre, at når kakaomælk — med undtagelse af det deri indeholdte kakaopulver — i sin tid blev fritaget for chokolade- og sukkervareafgiften, var det en foranstaltning til støtte for landbruget, der derved skulle kunne afsætte en større mængde mælk til direkte konsum. — Der er vel næppe nogen, der i fuldt alvor vil hævde, at man nu skal fritage en blanding af kakaopulver og sukker eller pulverformet kagechokolade for chokoladeafgiften for at gavne *landbruget*.

At indføre afgiftsfritagelse for chokolademælkepulver, således at alene denne vares indhold af kakao beskattes, vil efter vor overbevisning medføre en ganske ubegrundet og uforsvarlig forskelsbehandling i relation til andre afgiftspligtige varer og vil uvægerligt medføre uafviselige krav om afgiftsfritagelse for sådanne andre — nu afgiftspligtige — varer i et omfang, der vil være af alvorlig provenumæssig betydning.

Til illustration heraf vedlægges et sæt prøver, som også forelagdes på vort møde i Departementet:

A. Et pulver fremstillet af erstatningschokolade.

Indhold:

48 pct. sukker
20 pct. skummetmælkspulver
10 pct. kakaopulver,
22 pct. fedt.

B. Et granulat fremstillet af Lidano's produkt „Lida-Quick Chokolade“.

Indhold:

45 pct. sukker
32 pct. mælketørstof
20 pct. kakao
3 pct. vand.

C. A udstøbt i plader.

D. Lidano's pulverprodukt.

Vi har her (A og C) et chokoladeerstatningsprodukt — som det kan fremstilles af enhver chokoladefabrik — dels som pulver (A), dels i pladeform (C) og af en sammensætning praktisk taget lig Lidano's pulver (D). Dette sidste kan også fremstilles som granulat (B) eller, om man vil, i større emner.

At gøre pulveret afgiftsfrit, men bibeholde afgift på nøjagtig samme vare udstøbt i pladeform vil *for det første* være en radikal ændring af bestående praksis, en ændring, som uvægerlig forekommer totalt grundløs og umulig at forsvare.

Hvis man, som tanken forelagdes os af Departementet, anvender pulverform og et maksimalt kakaoindehold på 50 pct. som afgørende kriterier for afgiftsfritagelse, er det *for det andet* givet, at man afgiftsfritager alle pulvere til fremstilling af „chokoladedrikke“, altså også — den i dag i pladeform kendte — kagechokolade i pulverform. Det turde imidlertid være givet, at denne sidste vare hurtigt vil udgå af markedet og blive erstattet af ringere pulvervarer med smagsessenser og et så lavt kakaoindehold som muligt, da afgiftsplikten herved minimeres, en ikke ønskværdig udvikling.

Det vil imidlertid *for det tredje* være ganske uantageligt at afgiftsfritage pulvere samtidig med, at man bibeholder fuld afgift for nøjagtigt samme vare i form af *granulat*,

en form, som der uden for al tvivl meget hurtigt vil blive stillet krav om at måtte fremstille, da granulatet af forbrugerne (husmødrene) i mange retninger er at foretrække fremfor pulvere. Se prøve B. Et sådant granulat kan rent praktisk nydes, som det er, og konkurrerer altså med afgiftspligtige chokoladeprodukter. Det er desuden ikke muligt at fastsætte noget brugeligt kriterium for, hvornår der foreligger et granulat, og hvornår „kornstørrelsen“ er så liden, at der foreligger et pulver.

For det fjerde: Hvis man fremstiller et produkt som f. eks. Lidano's, blot under til sætning af lidt mere vand, vil det fremtræde som *en pasta*, som er lige anvendelig til fremstilling af en chokoladedrik. Der er ikke nogen som helst retmæssig grund til, at en sådan pasta skulle beskattes anderledes eller hårdere end pulveret. Forskellen er ganske irrelevant og ligger alene i en ringe ændring i forbrugeropskriften. En sådan pasta vil desuden, selv om den deklarerer sig som „chokolademælkspasta“, kunne bruges til at smøre på brød, og der er igen ingen som helst grund til — eller mulighed for — at betinge en afgiftsmæssig forskel af den rent *faktiske*, ukontrollable anvendelse, altså om forbrugeren spiser eller drikker produktet. — Heraf følger imidlertid fornuftsnovent, at *pålægsschokolade* som helhed må afgiftsfritages, og fører man — stadig udelukkende følgende fornuftsens, logikkens og retfærdighedens bud — udviklingen videre, bliver der tilbage til beskatning i yderste konsekvens alene fyldte chokolader.

Det er vor absolutte overbevisning, at man ved gennemførelse af en afgiftsændring som den foreslåede i den grad ville bryde med de veldefinerede afgiftskriterier, som de har bundfældet sig igennem det sidste halve århundredes praksis, at hele systemet vil falde fra hinanden.

Vi har i øjeblikket en mangeårig *vedtagen* afgiftslov, der er blevet til for at skaffe penge i statskassen. Det har ingen mening, at den nu skal pilles i små stykker for at tilgodese enkelte producenter.

Men er det sådan, at den ærede finansminister i dag kan undvære dette provenu på ca. 275 mill. kroner eller blot en del af det, vil det eneste rigtige være, at chokoladefgiften generelt blev reduceret, idet vi betragter det som en imperativ forudsæt-

ning for den fortsatte beståen af en konkurrencedygtig dansk chokolade- og sukkervareindustri, at den danske chokoladeafgift

nedtrappes hurtigt for helt at afskaffes i god tid inden vor indtræden i Fællesmarkedet, hvor chokoladeafgift ikke findes.

Brancheforeningen for
danske Sukkervare-, Marcipan-
og Chokoladefabrikker

E. Friis-Mikkelsen.
formand.

Landsforeningen af Chokolade-
& Sukkervarefabrikanter af 1930

K. E. Kruse-Jensen.
formand.

P.S. Må vi påny fastslå, at kontrollen med den forudsætning for en afgiftsfritagelse, at varens kakaoindhold ikke overstiger en nærmere angivet procent, ikke efter vor

overbevisning lader sig udøve på pålidelig vis, jfr. skrivelse af 28. oktober 1969 til Departementet for Told- og Forbrugsafgifter. Kopi af denne skrivelse vedlægges.

Til folketingsudvalget ang. forslag til lov
om ændring af forskellige lovbestemmelser om
forbrugsafgifter m. m.

Underbilag til bilag 10.

DEPARTEMENTET FOR TOLD- OG FORBRUGSAFGIFTER

1. forbrugsafgiftskontor

Den 28. oktober 1969.

Angående bestemmelse af cacaopulver i blandinger.

Departementets brev af 14. ds. med fotokopi af brev fra Statsprøveanstalten med bilag (som vedlagt returneres) har jeg med tak modtaget. — Spørgsmålet om at bestemme cacaopulver i blandinger med andre spiselige bestanddele har gennem tiderne været søgt løst på forskellig måde, uden at det til dato er lykkedes at gøre det med sikkerhed.

Oprindelig gjorde man det ved under et mikroskop at tælle antallet af cacaopulverpartikler i en bestemt mængde af blandingen, og af dette og partiklernes størrelse skønnede man da den procentuelle mængde af cacaopulver. Metoden var naturligvis meget unøjagtig og helt afhængig af, at blandingen ikke indeholdt andre bestanddele, der under mikroskopet kunne forveksles med cacaopulver.

Senere har man forsøgt at bestemme cacaopulveret ved at bestemme en af dets bestanddele, man har f. eks. forsøgt at bestemme det ved at bestemme stivelse, da mængden af stivelse i fedt- og vandfri cacao er nogenlunde konstant. Dette kan imidlertid kun bruges i relativt få tilfælde, fordi de stoffer, cacaopulveret er blandet sammen med i en meget stor del af tilfældene, enten indeholder stivelse eller stoffer, der ved analysen vil bestemmes som stivelse.

Endelig har man forsøgt at bestemme cacaopulveret ved hjælp af dets indhold af teobromin og coffein (stoffer, der begge findes i cacaoen, og som bestemmes analytisk under eet). Det er en variant af denne metode, der omtales i brevet fra Statsprøveanstalten. Pålideligheden af denne metode er ligesom stivelsesmetoden afhængig af, at indholdet af teobromin og coffein er nogen-

lunde konstant i al fedt- og vandfri cacao, samt at de stoffer, cacaopulveret er blandet med, ikke indeholder teobromin eller coffein eller andre stoffer, der ved analyse kan bestemmes som dette. Hvad det første angår, svinger indholdet af teobromin og coffein ret stærkt i de forskellige cacaoarter, og bestemmelsen af cacaoindholdet i en blanding vil naturligvis aldrig kunne blive mere nøjagtig, end denne variation bestemmer, da det så godt som aldrig vil være muligt at få en prøve af det cacaopulver, der indgår i blandingen.

Selve bestemmelsen af teobrominet, coffeinet, foregår ved at bestemme lysabsorptionen af en bestemt bølgebredde af det ultraviolette lys. Vort kendskab til, hvilke stoffer der absorberer netop dette bestemte lys, er desværre meget mangelfuldt, således at man ikke på forhånd kan sige, hvilke stoffer i en blanding der vil være i stand til at give forkerte bestemmelser af teobromin.

Man er derfor henvist til at foretage forhåndsprøver med enhver foreliggende blanding for at finde ud af, om sådanne stoffer foreligger, og derpå forsøge at fjerne disse stoffer, før lysabsorptionen og dermed teobrominmængden bestemmes. Indeholder blandingen andre stoffer end cacao med et indhold af teobromin eller coffein, kan metoden selvsagt slet ikke anvendes.

I den metode Statsprøveanstalten henviser til, er det forsøgt at bestemme teobromin, coffein i blandinger, der indeholder relativt store mængder mælk. Da mælk indeholder stoffer, der absorberes i samme bølgebreddeområde som det, der bruges til bestemmelse af teobromin, går metoden ud på, før bestemmelsen foretages, at fjerne disse

stoffer. Vi har ikke her gennemprøvet metodens pålidelighed, men selvom det skulle vise sig, at den var tilstrækkelig pålidelig til at bruges som retsgrundlag, kan dette kun være tilfældet, dersom metoden anvendes på en blanding, hvis sammensætning er fastlagt indenfor ret snævre grænser.

Da det her drejer sig om at bestemme cacaopulver i tørret cacaomælk, kunne man måske fastsætte snævre grænser for indholdet af de tre stoffer, der indgår i et sådant produkt: cacaopulver, sukker og mælkepulver, og bestemme, at det ikke måtte indeholde nogetsomhelst andet, og derpå lade udarbejde en analysemetode, der kunne blive nogenlunde nøjagtig for denne blanding. Det er dog næppe sandsynligt, at producenterne af sådanne blandinger ville finde så restriktive bestemmelser rimelige, og det er helt sikkert, at man ved indførelse af afgiftsfrihed for sådanne blandinger ville få krav (og berettigede krav) om afgiftsfrihed for en lang række produkter af lignende art, der kun indeholder en relativt ringe mængde cacaopulver.

Imødekommelse af sådanne berettigede krav ville kræve, at man havde en nogenlunde sikker bestemmelsesmetode for cacaopulver i alle mulige tilfældige blandinger. Dette vil med de hidtil kendte analysemetoder ikke være muligt, medmindre man ville bekoste endog meget dyre analyser på hver enkelt prøve, analyser, der meget let vil koste adskillige tusinde kroner pr. stk.

Vi har her på vort laboratorium drøftet muligheden for at udarbejde en almengyldig analysemetode for teobromin og er kommet til det resultat, at vi med den viden, man er i besiddelse af i dag, ikke kan afvise muligheden af, at et sådant arbejde vil kunne lykkes, men udarbejdelsen af en sådan analysemetode vil efter vor formening næppe kunne gennemføres for mindre end et sted mellem 50 og 100.000 kr. Den interesse, vi som chokoladefabrikant kunne have af en sådan analysemetode, berettiger absolut ikke en sådan udgift.

Var en sådan analysemetode udarbejdet, må det erindres, at nøjagtigheden af bestemmelsen aldrig kan blive større end variationen af teobromin, coffein, i de forskellige cacaotyper, og at tilstedeværelse af stoffer, der indeholder teobromin eller coffein, vil gøre metoden ubrugelig. Sådanne stoffer er f. eks. kaffe, te, cola eller ekstrakter deraf, og sådanne stoffer bruges ofte som smagstilsetning netop til blandinger med et lille indhold af cacaopulver f. eks. buddingpulver.

Min personlige mening er, at vi med vor viden i dag ikke kender eller kan anvise veje til at finde en metode til bestemmelse af mængden af vand- og fedtfri cacao i en tilfældig blanding med andre spiselige stoffer, der er så pålidelig, at den kan danne grundlag for retsafgørelser, der kan få store økonomiske konsekvenser.

A. N. Neergaard.

Bilag II.

Finansministerens kommentarer til bilag 10.

Brancheforeningen for danske Sukkervare-, Marcipan- og Chokoladefabriker og Landsforeningen af Chokolade- og Sukkervarefabrikanter af 1930 argumenterer imod tankerne om at fritage færdige pulverblandinger med indhold af kakao til fremstilling af kakao-drikke fra chokoladeafgiften.

Det anføres bl. a., at en analogi mellem sådanne pulverblandinger og flydende kakaomælk ikke kan drages, og at det næppe bliver muligt at opretholde en afgiftsmæssig grænse imellem pulvere af typen „Lida-Quick Chokolade“ o. lign. og varer med en tilsvarende sammensætning og anvendelse, der foreligger som granulat eller i pastaform.

Hertil bemærkes.

Man kan henholde sig til det i skrivelse

herfra af 18. november 1970 til udvalget anførte og har intet herudover at bemærke i anledning af den foreliggende henvendelse. Man kan dog om pris- og afgiftsforholdene for chokolademælkpulver og den flydende kakaomælk oplyse, at afgiften efter de gældende regler af 25 gr af varen Lida-Quick Chokolade (svarende til en kop færdig kakao-drik) udgør 15 øre. For en *flaske* på 25 cl (vel svarende til ca. 2 kopper) færdigfremstillet kakaomælk udgør afgiften af den anvendte kakao ca. 3 øre. Hvis kakaomælken beskattedes med fuld chokoladeafgift, altså også med afgift af den anvendte mælk, sukker m. v., ville afgiften på en flaske kakaomælk udgøre ca. 1 kr. 50 øre. Prisen for 25 g Lida Quick er ca. 50 øre og for en flaske kakaomælk ca. 75 øre.

Poul Møller.

/ Hans Hjort.

Bilag 12.

A/S LIDANO

Den 26. november 1970.

Da vi har bragt i erfaring, at der påtænkes udformning af en afgiftsfritagelsesregel vedrørende beskatningen af chokolademælkepulver, således at dette fremover alene skulle beskattes af indholdet af kakaopulver, tillader vi os nedenfor at anføre følgende til støtte herfor.

Som det eneste danskejede selskab, der fremstiller chokolademælkepulver til drikkebrug såvel i hjemmene, på cafeterier som i automatsektoren, har vi naturligvis en stor interesse i, at dette produkt, som kan substitueres af mange andre drikkevarer, kan sælges til så billig en pris som muligt.

Vort selskab har derfor siden 1967 arbejdet for en fritagelse af den efter vor mening mindre rimelige beskatning, som vort chokolademælkepulver har været påført, idet det hidtil har været beskattet, som om det udelukkende bestod af kakaoen, men ikke indeholdt meget væsentlige dele inddampet mælk.

Chokolademælk i flydende form beskattes kun af den medgåede chokolade (kaka) pulvermængde, en ordning, der i sin tid blev vedtaget for at fremme salget af mejeriprodukter. Fra Landbrugsministeriets side betragtes Lidano chokoladedrik som et mejeriprodukt, idet vi for mælken i produktet har fået friholdelse for virkningen af merværdiafgiften. Ligeledes er kvalitetskontrollen med produktet underlagt statskontrollen med smør, ost, æg m. v., og vort produkt er lurnærket.

Det glædede os derfor, at man i „Betænkning over forslag til lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m.“ (afgivet af udvalget den 6. december 1968) kunne konstatere, at:

„Udvalget har diskuteret det forhold, at der af chokolademælk kun svares chokoladeafgift af det anvendte kakaopulver, me-

dens chokolademælkepulver er beskattet af hele produktet. Ministeren har oplyst (jfr. svar på spørgsmål 7), at det har været drøftet med chokoladebranchen, om det var muligt at beskatte chokolademælkepulver alene af indholdet af kakaopulveret, og at der var enighed om, at det ikke indtil nu har været teknisk muligt at gennemføre en sådan ordning, bl. a. på grund af vanskelighederne ved importen af disse varer. Udvalget har taget dette til efterretning, idet man går ud fra, at der fortsat vil blive arbejdet med sagen, og at der, når spørgsmålet afgiftsteknisk kan løses, vil blive fremsat lovforslag til løsning af dette problem.“

Ligeledes fremgik det i visse af ordførertalerne, at man var interesseret i en rimelig løsning på spørgsmålet om beskatning af chokolademælkepulver.

Her gengives følgende uddrag af nogle af ordførertalerne (Fortryk — Folketingets forhandlinger (142) — 1. dec. 1968):

Hr. Jens Frandsen — spalte 2264/2 stk.:

„Sluttelig kan jeg føje til, at jeg håber, man i brancheforeningen og departementet kan finde frem til en afgiftsteknisk rimelig løsning på spørgsmålet om beskatningen af chokolademælk og chokolademælkepulver, og erklærer mig tilfreds med, at udvalget kan arbejde videre med punktskatteproblemerne.“

Hr. Niels Helveg Petersen — spalte 2266/4 stk.:

„Hvad andre problemer i lovforslaget angår, vil jeg kun sige, at jeg som øvrige ordførere håber, at det vil være teknisk muligt at finde frem til en anden form for beskatning af chokolademælkepulver.“

På grund af sagens betydning for os igangsatte vi derfor hos *Biocentralen* undersøgelser af mulighederne for en analysemetode, der kunne godkendes af Departemen-

tet for Told- og Frobrugsafgifter, og Departementet for Told- og Forbrugsafgifter foranstaltede sideløbende undersøgelser foretaget i *Statsprøveanstalten*.

Som det fremgår af vedlagte breve fra henholdsvis Biocentralen og Statsprøveanstalten, kan der udføres sådanne analyser, at der under alle omstændigheder bliver afkrævet den nødvendige skat, også af udenlandske produkter.

Der skulle således være mulighed for at ændre den nuværende form for beskatning af vort chokolademælkepulver.

Gennem Departementet for Told- og Forbrugsafgifter har vi modtaget en redegørelse fra direktør A. N. Neergaard, Toms Fabrikker, vedrørende dennes personlige mening om mulighederne for at analysere kakaoinholdet i chokolademælkepulver. Denne redegørelse medsendes i kopi, men vi mener, det må være betænkeligt at tillægge direktør Neergaards personlige mening en afgørende vægt, da denne mening ikke hviler på en metodeafprøvning.

Hertil kommer, at direktør Neergaard vel i nogen grad kan betragtes som modpart i kraft af sin tilknytning til chokoladeindustrien, der — såvidt vi kan se — har været modstander af en ændring af beskatningen på chokolademælkepulver.

I Sverige og Norge betragtes chokolade/—kakaodrikke som nærings- og ikke nydelsesmiddel, således at disse beskattes meget lavt, og det har bevirket, at der hjemtages ikke ubetydelige kvantiteter af rejsende fra disse lande her til landet.

Kvantiteterne har et sådant omfang, at man fra en ret stor concerns side i Sverige på nuværende tidspunkt anfægter vore registrerede varemærker, idet man henviser til, at grænsehandelen har et sådant omfang, at koncernens varer må betragtes som markedsførte her i landet.

En ændring af afgiften på vort chokolademælkepulver til en beskatning af selve den medgæede kakaomængde ville ændre vor nuværende pris med ca. 40 pct. og dermed sikre os et bedre ståsted over for substituerende varer, hvormed vi konkurrerer prismæssigt. Herigennem vil vi opnå en større udbredelse af vort chokolademælkepulver på det danske marked, hvorved vort produktionsapparat bliver betydelig mere konkurrenceedygtigt med henblik på en forøget eksport.

Det er derfor af største betydning for os, at den påtænkte ændring gennemføres.

Med venlig hilsen.

A/S LIDANO

S. L. Lauritzen.

Til folketingsudvalget ang. forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter m. m.

AKADEMIET FOR DE TEKNISKE VIDENSKABER
Biocentralen, institut for bioteknisk forskning og udvikling

Den 21. oktober 1969.

Att.: herr fabriksleder H. F. Dall

Vedr.: Bestemmelse af kakaobestanddele, sag nr. f. 9/69.

I ovennævnte sag har vi i henhold til aftale koncentreret de fleste kræfter om samtaler med myndighederne, og som De ser af vedlagte rapport, synes der god grund til at formode, at der vil komme en for Dem ac-

ceptabel ændring i beskatningsreglerne i en ikke for fjern fremtid.

Kopi af den omtalte artikel i Journal of Dairy Science vedlægges til Deres orientering.

Samtidig tillader vi os at vedlægge vor faktura over de sagen påløbne udgifter.

Med venlig hilsen
BIOCENTRALEN
P. S. Vandel

Lidano A/S, Kalundborg.

RAPPORT

Titel: Bestemmelse af kakaobestanddele
Rekvirent: Lidano A/S, 4400 Kalundborg
Deltagere: Fra rekvirenten
Herr fabriksleder H. E. Dall
Fra Biocentralen
Civilingeniør P. S. Vandel
Formål: Forhandlinger med myndighederne og litteraturstudier vedr. bestemmelse af mængden af kakaobestanddele i chokolademælkspulver og lignende produkter.

Resumé:

Der synes på baggrund af de fremkomne oplysninger at være mulighed for et for rekvirenten tilfredsstillende resultat i løbet af nogle måneder.

1. Baggrund

Chokolademælk i flydende form beskattes af den medgæede chokolademængde (kakaopulvermængde), mens chokolademælkspulver beskattes af hele produktmængden. Dette forhold ønsker Lidano A/S at få ændret, så der heller ikke af chokolademælkspulver skal betales skat af mere end den medgæede mængde kakaopulver.

2. Udførte undersøgelser

2.1 Der har været foretaget en del orienterende litteraturundersøgelser for at finde metoder, der kunne anses for egnede til videre bearbejdning med henblik på løsning af den foreliggende opgave. De fundne muligheder syntes at koncentrere sig om bestemmelse af theobromin og/eller coffein, gravimetrisk bestemmelse af „opløselig“ og „uopløselig“ kakaopulverfraktion, spektrofotografisk bestemmelse af kakaopulverfraktion, spektrofotografisk bestemmelse af kakaopulverfraktion, spektrofotografisk bestemmelse af kakaopulverfraktion, spektrofotografisk bestemmelse af kakaopulverfraktion.

metrisk bestemmelse af fedtfrit kakaotørstof eller om mulighederne for at bestemme kakaopulver ved at bestemme karakteristiske fedtkomponenter, f. eks. ved gaskromatografisk triglycerid bestemmelse. Ingen af de fundne metoder kunne give særlig stor nøjagtighed.

2.2 Ved gentagne telefonsamtaler dels med Statsprøveanstalten, dels med Departementet for Told- og Forbrugsafgifter, lykkedes det imidlertid at få bekræftet, at Statsprøveanstalten havde fået opgaven overdraget fra tolddepartementet, samt at man i Statsprøveanstalten havde foretaget en langvarig litteratursøgning og var endt med en metode til bestemmelse af theobromin med trichloreddikesyre under samtidig anvendelse af en blindprøve med mælk.

Man var på Statsprøveanstalten klar over svingningerne i theobrominindholdet i kakaο, men mente nok, der kunne indføres

sådanne bestemmelser, at der under alle omstændigheder blev opkrævet den nødvendige skat også af udenlandske produkter.

I en senere samtale med tolddepartementet bekræftedes det, at man nu havde modtaget indberetning fra Statsprøveanstalten, og at man nu ville mene — dog naturligvis uden garanti — at den tekniske side af sagen (dvs. analysemetoden) nu var løst. Næste fase i udviklingen ville dels blive afgiftsteknisk, dels politisk.

Man var dog tilbøjelig til at tro, at Lidano A/S kunne håbe på en løsning i løbet af efteråret eller i starten af det nye år.

3. Konklusion

På baggrund af ovenstående skønnes det rimeligst indtil videre at betragte sagen som afsluttet med et for Lidano A/S tilfredsstillende resultat.

Underbilag 2.

STATSPRØVEANSTALTEN

Den 5. august 1969.

Vedr.: Bestemmelse af kakaoinhold i kakaomælkepulver og dermed beslægtede produkter.

Deres skrivelse af 12.12.68. 1.F.1486.

Efter en litteraturundersøgelse har det været Statsprøveanstalten muligt at udarbejde en metode til bestemmelse af kakaoinholdet i produkter af den omhandlede art.

Metoden er udarbejdet i overensstemmelse med en metode, der er angivet i „Journal of Dairy Science“, 48, 1401-5. (Bilag: Fotokopi).

Metoden omfatter en bestemmelse af koncentrationen af fugt- og fedtfri kakao i chokolade eller chokolademælk ved måling af absorptionen ved 275 my af et filtrat efter fældning med trichloreddikesyre, idet der anvendes enten kakaopulver eller theobromin som reference. Idet indholdet af theobromin i kakaopulver kan afvige lidt i de

forskellige arter af kakao, der findes på verdensmarkedet, vil det være af betydning for et nøjagtigt resultat, at en prøve af det til kakaomælkepulverfremstillingen anvendte kakaopulver var til rådighed ved standardberegningen, eller om man i stedet for at angive en grænse for kakaoinholdet kunne angive en grænse for theobrominindholdet bestemt ved den i bilaget angivne metode.

Af artiklen fremgår det, at resultaterne af målingerne ligger indenfor $\pm 4,5$ pct. i nærheden af den forventede værdi baseret på kemiske analyser.

På grundlag af en foreløbig undersøgelse foretaget på „Lida-quick“ må dette anses for en rimelig antagelse.

Med hensyn til de produkter, som ikke er tilsat mælkepulver, synes det at være muligt at få reproducerbare resultater ved tilsætning af frisk sødmælk til analyserne.

Gerhard Hansen.

/ E. Kronborg.

Skrivelsen medtager endvidere den samme skrivelse af 28. oktober 1969 fra dr.

techn. A. N. Neergaard, der er optaget som underbilag til bilag 10.

Bilag 13.**DANSK MOTORBÅDSUNION**

(O. Tørsleff, Valby Langgade 44 A, 2500 København-Valby)

DANSK SEJLUNION

(Sv. Å. Larsen, Nyrnberggade 28, 2300 København S)

DANSKE STRANDJÆGERES MOTORBÅDSUNION

(P. Dauning, 5641 Horne-Fyn)

JYDSK-FYNSK MOTORBÅDSUNION

(B. Rasmussen, Mågevænget 1, 5500 Middelfart)

LANDSJAGTFORENINGEN AF 1923

(A. Holmboe, Frydendalsvej 20, 1809 København V)

Den 5. november 1970.

Danmarks 5 motorbåds- og sejlunioner, der tilsammen har godt 44.000 bådejere — heraf har de ca. 11.000 fartøjer med benzindrevne motorer — som medlemmer, har med dyb beklagelse erfaret, at der fra 1. april 1971 påtænkes en ophævelse af refusionsordningen for de benzindrevne motorfartøjer.

Den nuværende benzinrefusionsordning har fungeret upåklageligt siden finansåret 1955-56 (før den tid fik motorbåds- og sejlklubberne en hjælp til selvhjælp inden for en beløbsramme på 150.000 kr.) og været administreret af Fordelingsudvalget (sammensat af repræsentanter fra de 5 unioner) på et grundlag og en måde, som kun har givet anledning til meget lidt kritik. Ligeså har det et par gange (af tolddepartementet) været udtalt, at administrationen af ordningen var billig.

Refusionsordningen, der har bevirket sammenhold i klubberne, har også præget udviklingen inden for sejlsporten på en heldig måde og været stærkt medvirkende til at skabe gode og ordnede forhold i klubberne. Mange ting til fælles gavn (fortøjningspæle, anløbsbroer, spil, ophalerbeddinger

m. v.) er helt eller delvis anskaffet for benzinpengene.

Unionerne har hidtil ydet ikke helt ubetydelige bidrag til driften af Søsportens Sikkerhedsråd. Bortfalder refusionsordningen, vil der ikke længere være nogen mulighed for, at unionerne kan yde disse bidrag.

Refusionsordningens bortfald vil også betyde en særskat på motorbådsejerne, idet disse da vil komme til at bidrage til vejfunds-kontoen med 36 øre pr. forbrugt liter benzin.

Alle øvrige kategorier af benzinforbrugere, der hidtil har været fritaget for at betale benzinafgift el. fået godtgørelse for samme, vil efter forslaget bevare denne ret, kun motorbådsejerne er foreslået slettet af listen.

Færdsel til søs har stor rekreativ betydning, hvorfor det må synes rimeligt, at det offentlige yder bidrag til søsportens fremme, hvilket da også er tilfældet i de fleste lande (bl. a. Norge og Sverige) og endnu også i Danmark i kraft af refusionsordningen.

Unionerne må indtrængende bede om, såfremt ikke meget betydningsfuldt klubarbejde skal slås i stykker, at refusionsordnin-

gen for sammenslutninger af ejere af motordrevne lystfartøjer får lov til at fortsætte og løbende ajourføres.

Ordningen har hidtil været en brik i spil-

let i forsøget på at dele sol og vind lige også på benzinafgiftens område. Denne brik har vist sig betydningsfuld. Den bør derfor ikke kastes bort.

Med megen agtelse.

På unionernes vegne

Peter Dauning.
sekr.

Til 17-mands udvalget vedrørende bl. a. forslag til lov om afgift af benzin.

Bilag 14.**Finansministerens kommentarer til bilag 13.**

Motorbådsunionerne beklager sig over den foreslåede ophævelse af refusionsordningen for de motordrevne lystfartøjer og anmoder om, at ordningen må blive bevaret.

Der henvises til, at man for refusionsbeløbene har kunnet anskaffe f. eks. anløbsbroer, fortøjningspæle m. v. til fælles gavn og har kunnet yde tilskud til drift af Søsportens Sikkerhedsråd. Alene motorbådsklubberne er foreslået undtaget, hvorved motorbådssejladsen vil blive pålagt den del af benzinafgiften, som indgår i vejfonden.

Hertil bemærkes.

Efter lovforslaget er den finansministeren ved den gældende lovs § 5, stk. 3, tillagte bemyndigelse til at yde refusion af benzinafgiften til sammenslutninger af motordrevne lystfartøjer foreslået ophævet, medens de øvrige regler om fritagelse for eller godtgørelse af benzinafgift er foreslået bevaret. Det drejer sig i altovervejende omfang om afgiftsfritagelse for benzin til erhvervsmessigt formål, bortset fra drift af motorkøretøjer. Det kan dog anføres, at fritagelsen for afgift af benzin til drift af motorer i flyvemaskiner også omfatter private flyvemaskiner.

Poul Møller.

/ J. Gøtsche.

Bilag 15.

Udvalgets spørgsmål til finansministeren vedr. forslagens afskaffelse af den gældende afgiftslovs § 5, stk. 3, 3. pkt., der indeholder en bemyndigelse for finansministeren til at yde refusion af benzinafgiften til sammenslutninger af ejere af motordrevne lystfartøjer.

Spørgsmål 1:

Udvalget anmoder om oplysning om, hvorvidt der af vejfonden ydes bidrag til havneanlæg.

Svar:

Der kan under visse nærmere betingelser ydes vejfondstilskud (normalt 85 pct.) til anlæg af færgelejer, ledeværker, broklapper m.v. under forudsætning af, at færgelejet optages i vejregisteret som offentlig vej. Er betingelserne for vejfondstilskud ikke tilstede, ydes der vejrefusion (normalt 30-40 pct.) ligeledes under forudsætning af optagelse i vejregisteret. Herudover ydes der ikke af vejfondsmidlerne tilskud til havneanlæg.

Svaret udarbejdet af ministeriet for offentlige arbejder.

Spørgsmål 2:

Udvalget beder oplyst, om der tidligere har været en tilskudsordning under ministeriet for offentlige arbejder til anlæg af lystbådehavne og indretninger til lystbåde i havne, og om der på nuværende tidspunkt findes muligheder for tilskud til disse formål.

Svar:

I årene fra finansåret 1949-50 til finansåret 1954-55 stilledes årligt et beløb af 150.000 kr. til rådighed for ministeren for offentlige arbejder af vejfondsmidlerne til ydelse af tilskud til anlæg og vedligeholdelse af bådehavne og andre anlæg, som var af betydning for ejere af motorbåde. Med den i den gældende benzinafgiftslovs § 5, 3. stk., sidste punktum, givne bemyndigelse til finansministeren til at afgifterne af benzin, som anvendes som brændstof i motordrevne

lystfartøjer, at stille et årligt beløb til rådighed for motorbådsunionerne til fordeling til de enkelte klubber, bortfaldt fra finansåret 1955-56 den forannævnte tilskudsordning under ministeriet for offentlige arbejder. Herefter er der ikke finansiel hjemmel til at yde tilskud til lystbådehavne.

Svaret udarbejdet af ministeriet for offentlige arbejder.

Spørgsmål 3:

Udvalget anmoder om oplysning om, i hvilket omfang afgifterne, der erlægges i lystbådehavne og anlæg for lystbåde i havne, dækker anlægs- og driftsomkostninger.

Svar:

Ministeriet for offentlige arbejder betragter lystsejlsads som et rekreativt anliggende, der principielt er de kommunale trafikhavne uvedkommende. Man har derfor i de senere år forlangt, at kommunerne og ikke de kommunale havne afholder udgifterne til nyanlæg og hovedreparationer af lystbådehavne.

Det er ministeriet bekendt, at havnene gennem de senere års takstfastsættelse har tilstræbt at opnå en rimelig økonomisk sikring af anlæggenes drift, vedligeholdelse og afskrivning, men i hvilket omfang det er lykkedes at opnå økonomisk balance, har ministeriet ikke oplysning om.

Svaret udarbejdet af ministeriet for offentlige arbejder.

Spørgsmål 4:

Udvalget anmoder om oplysning om antallet af motorbåde, der er omfattet af refusionsordningen.

Svar:

I finansåret 1969-70 omfattede refusionsordningen 10.235 fartøjer, herunder sejlbåde med hjælpemotor.

Spørgsmål 5:

Udvalget udbeder sig en begrundelse for, at afgiftsfriheden for benzin til privatfly ikke bortfalder.

Svar:

Grunden til, at afgiftsfriheden er foreslået opretholdt uændret for alle motorer i flyvemaskiner uanset disses anvendelse, er den, at det ikke er muligt at sondre imellem erhvervsbetonet og rekreativ flyvning med såkaldte privatfly, der ganske overvejende ejes af erhvervsvirksomheder.

Spørgsmål 6:

Udvalget beder oplyst, om der har været kontrolmæssige vanskeligheder med administrationen af refusionsordningen, og om eventuelle kontrolmæssige vanskeligheder vil kunne løses ved at bruge farvet benzin.

Svar:

Refusionsordningen administreres på den måde, at der for hvert finansår udbetales et beløb, for tiden 700.000 kr., til delvis refusion af benzinafgiften. De foreninger, der modtager godtgørelsesbeløbet, er Dansk Motorbåds Union, Dansk Sejlunion, Jydsk-Fynsk Motorbådsunion, Danske Strandjægeres Motorbådsunion og Landsjagtforeningen af 1923. Foreningerne har nedsat et særligt fordelingsudvalg, som fordeler godtgørelsesbeløbene mellem de tilsluttede klubber i overensstemmelse med nærmere af finansministeriet fastsatte regler. Beløbene stilles til klubbernes frie rådighed og kan af disse anvendes til fælles klubformål eller udbetales til de enkelte motorbådsejere. Ordningen

medfører ingen kontrolmæssige vanskeligheder.

Tildeling af farvet benzin til det omhandlede formål vil derimod støde på meget betydelige kontrolmæssige vanskeligheder og iøvrigt betyde, at motorbådene bliver fritaget også for tillægsafgiften, 41 øre pr. liter, som ikke omfattes af den gældende godtgørelsesordning.

Spørgsmål 7:

Af svaret på udvalgets spørgsmål 2 fremgår, at der i årene 1949-50—1954-55 stillede et beløb af 150.000 kr. til rådighed for ministeren for offentlige arbejder af vejfundsmidlerne til ydelse af tilskud til anlæg og vedligeholdelse af bådehavne og andre anlæg af betydning for ejere af motorbåde. Denne tilskudsordning bortfaldt, da finansministeren i benzinafgiftslovens § 5 fik bemyndigelse til af benzinafgifterne at stille et årligt beløb til rådighed for motorbådsunionerne til fordeling til de enkelte klubber (siden 1966-67 er udbetalt 700.000 kr. årligt).

Under hensyn til, at der således i et langt åremål af staten er stillet midler til rådighed for motorbådsklubberne, og til, at lystsejladstjener såvel et rekreativt som et sportsligt formål, forespørges, om finansministeren kan anviser andre muligheder for, at de pågældende kan blive tilgodeset af offentlige midler. Det bemærkes, at klubberne over for udvalget har oplyst, at de ikke er medlemmer af Dansk Idræts-Forbund.

Svar:

De pågældende sammenslutninger af ejere af lystfartøjer vil eventuelt kunne henvises til at søge tilskud af tipsmidlerne (f. eks. til klubhuse), hvorved bemærkes, at det ikke er nogen betingelse, at de er medlem af Dansk Idræts-Forbund.

Bilag 16.**AAGE VEDEL-NIELSEN A/S**

Specialfabrik for katalytiske sikkerhedsovne

København, den 2. december 1970.

Under henvisning til det af finansminister Poul Møller påny fremsatte lovforslag vedrørende ændringer af benzinafgiftsloven tillader vi os herved at henlede opmærksomheden på de af vort firma fremstillede katalysatorovne. Som brændstof til disse benyttes beskattet ekstraktionsbenzin 62/82 og 80/110, idet almindelig motorbenzin ikke kan anvendes.

Vi skal i denne forbindelse anmode om, at spørgsmålet vedrørende benzinafgiftens bortfald i denne forbindelse tages op til drøftelse.

Ved evt. afgiftsfrihed kan man af kontrolmæssige grunde foranledige, at benzinen bliver farvet for at undgå misbrug.

Ovenanførte har været forelagt Finansministeriet, som i svarskrivelse af 27. novem-

ber 1970 har anført, at man ikke finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for afgiftsfrihed, idet man bl. a. henviser til, at ekstraktionsbenzinen ved iblanding af motorbenzin vil kunne anvendes som motorbrændstof.

Til ovennævnte skal bemærkes, at ekstraktionsbenzinens pris ved iblanding af motorbenzin vil komme til at ligge langt over den gældende dagspris på alm. motorbenzin, hvorfor et evt. misbrug må anses for udelukket.

Da det er af stor betydning for vort firma — der har haft en betydelig export til udlandet — at kunne fremskaffe brændstoffet til vore ovne uden afgift, skal vi anmode om, at spørgsmålet må blive taget op til velvillig overvejelse.

Med venlig hilsen

A/S Aage V. Nielsen.

*W. Ekberg.**E. Rasmussen.*

Til folketingets udvalg vedr. afgift om lov ang. benzin.

Bilag 17.

Finansministerens kommentarer til bilag 16.

Aage Vedel-Nielsen A/S, der fremstiller katalysatorovne, har anmodet om, at spørgsmålet om fritagelse for afgift efter benzinafgiftsloven for ekstraktionsbenzin, der benyttes som brændstof i disse ovne, må blive taget op til overvejelse. Selskabet henviser til, at ekstraktionsbenzinens pris ligger over prisen for den almindelige motorbenzin, og foreslår, at ekstraktionsbenzin bliver farvet for at undgå misbrug.

Hertil bemærkes:

Efter den gældende benzinafgiftslovs § 5, stk. 2, 1. pkt., kan der indrømmes afgiftsfritagelse eller tilbagebetaling af erlagt afgift for benzin, som anvendes til anden teknisk brug end motordrift. Bestemmelsen er opretholdt ved lovforslagets § 9, stk. 2, nr. 6. Med hjemmel i denne lovbestemmelse er der ydet virksomheder med et forbrug på mindst 200 liter ekstraktionsbenzin årlig bevilling til afgiftsfritagelse eller afgiftsgodtgørelse.

Selskabets henvendelse tager således sigte på, at afgiftsfritagelsen udstrækkes til at omfatte et ganske overvejende privat forbrug af ekstraktionsbenzin til opvarmning

af motorkøretøjer, campingvogne, telte m. v.

Spørgsmålet om afgiftsfrihed for ekstraktionsbenzin har i 1969 været forelagt det i benzinafgiftslovens § 1, stk. 2, omhandlede nævn.

Det var under nævnets behandling af sagen oplyst, at ekstraktionsbenzin eventuelt ved iblanding af motorbenzin vil kunne anvendes som motorbrændstof, at et egnet denatureringsmiddel næppe vil kunne findes, samt at en afgiftsfritagelse alene ville have betydning for privates forbrug af ekstraktionsbenzin.

Nævnet fandt efter det således oplyste ikke grundlag for at fritage ekstraktionsbenzin for benzinafgiften.

Bl. a. på grund af betydelige distributionsomkostninger er ekstraktionsbenzin sædvanligvis langt dyrere end almindelig, beskattet motorbenzin.

Endelig bemærkes, at farvning af ekstraktionsbenzin ikke alene giver tilstrækkelig sikkerhed mod misbrug, men kun i forbindelse med et bevillingssystem, hvorefter den enkelte forbruger underkastes en løbende kontrol, hvilket vil kræve et uforholdsmæssigt stort kontrolarbejde.

Poul Møller.

/ S. Nalbandian.